ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12 — Ἐξάμηνος » 6

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 14 — Ἐξάμηνος » 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 627

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 1919.

ΩΜΕΝ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἐν τῇ Γαλλικῇ βουλῇ συχναὶ παρέχονται ἀφορμαὶ πρὸς πατριωτικὰς ἐκδηλώσεις καὶ εἰς ἐνθουσιαστικὰς ἀγορεύσεις χάριν εἰς τὰ καθ' ἑκάστην ἐξελισσόμενα εὐτυχῆ γεγονότα διὰ τὴν Γαλλίαν μετὰ τὴν λαμπρὰν νίκην τῶν Συμμάχων. Τοιαύτην ἀφορμὴν παρέσχεν ἡ ἐπάνοδος κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τῆς ἀπελευθερωθείσης Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης, ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 30)12 π. Δβρίου, καθ' ἣν πρῶτος ὡμίλησε μετὰ τῆς οἰκείας αὐτῷ ἐξάρσεως καὶ φυγλωττίας ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς κ. Παῦλος Δεσσανέλ, καὶ μετ' αὐτὸν ἡ γηραιὰ Τίγρις ὁ κ. Κλεμανσώ, πρωθυπουργὸς ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ἦτο ἐκεῖ. Ἡ κυβέρνησις εἶχεν ἐννοήσει ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ὅτι ἡ θέσις της ἦτο εἰς τὴν σεβαστὴν ἱστορικὴν τελετήν. Ὅ,τι συνετελέσθη ὑπερβαίνει πᾶν ὅ,τι ἡ ἀνθρωπότης, κατὰ τὰς τρομερωτέρας περιπετείας αὐτῆς, ἠδυνήθη ν' ἀναγράψῃ μεγαλειώδες.

Δι' ἐμέ, ἡ ζωὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν κατά τινας ὥρας εὗρον θλιβερῶς μακράν*, μοὶ ἐπέτρεψε νὰ διανύσω τὸν μακρὸν σταθμὸν τοῦ ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον διεπράχθη ἐν Βορδῶ μέχρι τῆς ἐπανορθώσεως τοῦ Στρασβούργου καὶ τῆς Μυλούζης**

Νεάνις Ἀλσατιανή, πρὸς ἣν ὡμίλουν περὶ τῆς χαρᾶς της, μοὶ ἔλεγε. «Δυνάμεθα νὰ γελῶμεν Κύριε, ἀρκετὰ ἐκλαύσαμεν.»

Θὰ δεήσῃ νὰ εἴπωσι ἡμέραν τινὰ τὴν μακρὰν ταύτην ἱστορίαν τῶν ἡρωϊκῶν θυσιῶν, αἵτινες διήρκεσαν πεντήκοντα ἔτη. Θὰ δεήσῃ νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὴν ἑστίαν τοῦ Ἀλσατολωρραινίου ἵνα ἴδῃ πῶς, ὅταν προεγράφη ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα διετηρεῖτο ὡς θρησκεία τῆς ἀναμνήσεως καὶ θρησκεία τῆς γαλλικῆς πατρίδος. Πόσα ἐγκλήματα, πόσαι δυστυχίαι καὶ πόσοι διωγμοί! Ἔπρεπε νὰ ἴδωσι τοὺς υἱοὺς ἡγαγκασμένους νὰ μάχωνται κατὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τῆς Γαλλίας, νὰ ἐπέρχωνται ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν στολήν. Αὕτη ἦτο ἡ χειρίστη τιμωρία μετὰ τοσαύτας ἄλλας.

Καὶ ἐγώ, διαπορευόμενος τὰς ὁδοὺς τοῦ Στρασβούργου, τῆς Κολμάρ, τῆς Μυλούζης ὅπου βροχὴν ριπτομένων ἀνθέων ἀπὸ τῶν παραθύρων, ἔλεγον κατ' ἐμαυτόν: Δὲν ἐγνώριζον ὅτι ἦσαν τόσον μεγάλοι! Ἐγνώριζον ὅτι δὲν ἔπαυσαν ἀγνοοῦντες τὴν Γαλλίαν, ἀλλά, μετὰ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἔτη μαρτυρίου, καθ' ἣν ὥραν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες διεβεβαίουν αὐτοὺς ὅτι ἡ Γαλλία ἀπώλετο καὶ ἡ Ἀλσατία κατεβλήθη ἀνεπανορθώτως, εὑρέθησαν ἀπὸ τοῦ πρώτου ἅλματος εἰς τὸ ὕψος τῆς νίκης.

«Εἶνε ὁλόκληρος λαὸς ἀνιστάμενος. Τὰ παιδία, ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὅπου ἡ Γαλλικὴ ἀπηγορεύετο ὡμίλουν γαλλιστί. Ὅσοι ἠγνόουν τὴν γαλλικὴν ἔψαλλον τὴν «Μασσαλιώτιδα». Γέροντες, γραῖαι, οἵτινες εἶχον τὴν πνοὴν μόνον, ἐκραύγαζον «Γαλλία! Γαλλία! Γαλλία!» καὶ τὸ λοιπὸν ἐπνίγετο εἰς ἕνα λυγμόν.

Αὕτη εἶναι ἡ μεγίστη ἀμοιβὴ τῆς ὁποίας ἐγένοντο ἄξιαι αἱ μεγάλαι θυσίαι τῆς χώρας ταύτης. Διηρώτησα ἐμαυτὸν πολλάκις πῶς, ἡμεῖς, εἴτινες ἐγνωρίζομεν αὐτοὺς τόσον μεγάλους, ἐπὶ τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἔτη ἀνεμείναμεν τὴν ἡμέραν ταύτην, διότι εἴδομεν μάρτυρες ὅτι δὲν ἠθελήσαμεν τὸν πόλεμον τοῦτον, ὅστις ἐπεβλήθη εἰς ἡμᾶς.

Ὁ πόλεμος ἐπεβλήθη εἰς ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἠπαγκόσμιος συνείδησις ἠρχετο ἐξεγειρομένη. Πάντες οἱ λαοὶ ἐξηγέρθησαν μεθ' ἡμῶν καὶ ἐθεωρήσαμεν κοινὴν τὴν ὑπόθεσιν τῆς Γαλλίας καὶ Ἀλσατίας.

«Τότε ἡ νίκη ἐπῆλθε, καί, ἀφοῦ ὑμνήσαμεν τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὴν Λωρραίνην, ὡς ἔδει νὰ πράξωμεν, ὡς ἠξίζομεν αὐταί, πρέπει νὰ στραφῶμεν πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, καὶ κρίνωμεν, νὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος νὰ γινώμεθα ἀντικείμενον, νὰ ἐπικρίνωμεν ἵνα γενώμεθα ἔτι κρείττονες, διότι τὸ ὀφείλομεν τοῦτο εἰς τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὴν Λωρραίνην, καὶ τὸ ὀφείλομεν εἰς τὴν Γαλλίαν.

«Ναί, εἶναι λαμπρὰ σελὶς τῆς ἱστορίας. Ἐγενόμεθα ἄξιοι αὐτῆς ὡς καὶ ἡ Ἀλσατία αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ. Πρέπει νὰ παραμένῃ, πρέπει ἡ νίκη αὕτη νὰ γένηται κεκτημένη ἱστορία καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὰς συνεπείας αὐτῆς ἐν τῷ συμφέροντι τῶν γενεῶν αἵτινες ἐπέρχονται, οὐ μόνον διὰ τὴν Γαλλίαν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

«Εἶναι μέγα μάθημα· εἶνε μάθημα ἑνώσεως.

«Εἶδον εἰς μικρὸν χωρίον, ἐν τῷ μέσῳ ὁμάδος γερόντων καὶ παιδίων ἀγαθήν τινα γραῖαν ἀδελφήν, ταπεινοῦσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τὸ κάλυμμά της, ἥτις ἔψαλλε τὴν «Μασσαλιώτιδα».

Ἓν μάθημα—καὶ θὰ εἴπω τὴν λέξιν—ἓν μάθημα σωφροσύνης, ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζωμεν νὰ ρυθμίζωμεν τὴν πολιτικὴν ἐνέργειαν, νὰ κατατάσσωμεν τὰς προσπαθείας ἵνα παράγωσι τὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα δικαιούμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἐξ αὐτῶν. Μάθημα πειθαρχίας ὡσαύτως, τῆς πειθαρχίας ἐκείνης ἣν οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουσι νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς ἑαυτούς, διότι αὕτη μόνη εἶναι δραστικὴ πρὸς τὸ συντεταγμένον ἀποτέλεσμα μεγάλης πράξεως ἐθνικῆς.

«Ἐν τέλει, μάθημα ἐνεργητικότητος, θελήσεως, τῆς θελήσεως ἐκείνης ἥτις καθιστᾷ ἱκανοὺς τοὺς ἀνθρώπους ὅπως θυσιάζωσι τὰ μέγιστα ἀγαθὰ τῆς ζωῆς, τῆς ἐλπίδος, ἥτις εἶνε μεγαλειτέρα τῆς ζωῆς, ἵνα ἡ ἀνθρωπίνη συνείδησις, ἡ συνείδησις τοῦ ἔθνους αἴρηται εἰς τὸ μέγιστον ὕψος, εἰς ὃ δύνανται νὰ ἐξαρθῇ. Ἰδοὺ τὸ μάθημα, ὅπερ μοὶ φαίνεται· ὅτι ἐξάγεται ἀπὸ τῶν μεγάλων τούτων ἡμερῶν!

«Εἴμεθα καὶ θὰ παραμείνωμεν μέγας λαός, οἱ Ἀλσατιανοὶ εὗρον τὰς ἀρετάς των ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν συνειδήσει. Ἀλσατιανοὶ δὲν ὑπάρχουσι μόνον ἐν Ἀλσατίᾳ. Ὑπάρχουσιν ἐν Φλάνδραις, ἐν Νορμανδίᾳ, ἐν Βρεττάνῃ, ἐν Ὠβέρνῃ, ἐν Βουργουνδίᾳ, ἐν Προβηγκίᾳ, ἐν Γαλλίᾳ.

Ἡ ἕνωσις πάντων τούτων, ἰδοὺ ὅ,τι πρέπει νὰ θέλωμεν ὅπως ἐπιτρέψωμεν εἰς τὴν προσφιλῆ καὶ εὐγενῆ χώραν ἵνα ἐπιδιώξῃ ἐνδόξως τὸν λαμπρὸν προορισμὸν αὐτῆς».

Οἱ Ἕλληνες ἀναγνῶσται τῶν δικαίων τούτων ἐγκωμίων τοῦ 1 ἄλλου πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν ἀφοσίωσιν καὶ προσήλωσιν τῶν ἐπαρχιῶν Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης εἰς τὴν μητέρα Γαλλίαν θὰ αἰσθάνωνται δικαίαν ὑπερηφάνειαν ἀναλογιζόμενοι ὅτι οὐχὶ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἀλλὰ 400 καὶ 600 ὅλα ἔτη ὁ ὑπόδουλος Ἑλληνισμὸς ὑπὸ ξένας τυραννίδας, ὧν ἅπασα ἡ ἀνθρωπότης δὲν εἶδεν ὠμοτέρας καὶ σκληροτέρας, ἠδυνήθη νὰ διατηρήσῃ ἀλώβητον τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, ἀμείωτα τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη του καὶ τὴν ἐθνικήν του γλῶσσαν ὡς ἱερώτατον παλλάδιον καὶ κειμήλιον ἀναφαίρετον.

Καὶ ὑπὸ τὰς ὠμοτάτας αὐτὰς τυραννίδας, ἐνῷ ἐθεωρεῖτο νεκρός, ἔζη καὶ ἠνδροῦτο καὶ παρεσκευάζετο, καὶ δὶς ἐσήμανε τοῦ χρόνου τὸ πλήρωμα ἦρε τὰ ὅπλα σύμβολον ἔχων ἱερὸν τὴν Πίστιν καὶ τὴν Πατρίδα καὶ ἐπεδείξατο ἀπαραδειγμάτιστον ἐγκαρτέρησιν καὶ ἡρωισμὸν καὶ ἀπέσπασεν ἀπὸ τῶν ὀνύχων τῶν τυράννων μίαν μοῖραν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἵνα καταστήσῃ αὐτὴν ὁρμητήριον καὶ στρατόπεδον πρὸς τὴν ὁλοκληρωτικὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους ἀναγέννησιν.

Δικαιοῦται πᾶν ἔθνος νὰ καυχᾶται καὶ ὑπερηφανεύεται, καθόσον διατηρῇ ἀντὶ πάσης θυσίας καὶ κατὰ πάσης βίας τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα αὐτοῦ, τίς ὅμως ἐν τούτῳ ἄλλος λαὸς δύναται ν' ἀμιλληθῇ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν φυλήν;

Ἐνδόξους καὶ εὐφροσύνους ἡμέρας ἐθνικάς, οἵας ἄγει σήμερον ἡ Γαλλία, εἶδεν ἐπανειλημμένως ἡ νεωτέρα μικρὰ καὶ ἀσθενὴς Ἑλλάς, ὅταν ἐδέχετο εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς τὴν Ἑπτάνησον, καὶ ἐνηγκαλίζετο ὕστερον τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἀπελευθέρου βραδύτερον μετὰ δύο ἐνδόξους καὶ νικηφόρους πολέμους ὑπὸ τὸν ἔνδοξον στρατηλάτην Βασιλέα Κωνσταντῖνον κατὰ τῶν δύο προαιωνίων ἐχθρῶν τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἤπειρον καὶ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, πάσας διατηρούσας, μετὰ μακραίωνα τυραννίαν τὴν ἑλληνικότητα αὐτῶν ἀκεραίαν καὶ ἀλώβητον.

Καὶ σήμερον, ἐὰν ὁ κ. Κλεμανσὼ καὶ οἱ συνάδελφοί του ἔφερον ἐπ' ὀλίγον τὰ βλέμματα ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ἀνατολήν, Ἑλληνικὴν οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γεωγραφίας μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ζώσης καὶ σφριγώσης ἐν αὐτῇ φυλῆς, θὰ ἀνωμολόγουν ὅτι ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐθνότητα ὁ Ἑλληνισμὸς κέκτηται ἀκαταμάχητον τὸ ἐθνικὸν ζώπυρον καὶ ἄσβεστον τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐνιαίαν καὶ μεγάλην πατρίδα, μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὁποίας ἀπόφασιν ἔχει νὰ ἀγωνίζηται κατὰ πάσης ἀντιξόου ἐπιγείου δυνάμεως.

Χαιρετίζομεν οἱ Πανέλληνες τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ παλιγγενεσίαν Πολωνῶν, Βοημῶν, Ἰουγγοσλάβων, Ἀλσατιανῶν καὶ Λωρραινῶν, Ἀρμενίων, Ἑβραίων καὶ παντὸς ἄλλου ξενοκρατουμένου λαοῦ, ἀλλὰ δικαιούμεθα ὑπὲρ πάντας ν' ἀξιῶμεν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, ἥτις πληροῖ ὑπερχιλιετῆ ἱστορίαν ἀειζώου καὶ ἀειλαμποῦς δόξης καὶ μεγαλείου πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ, καὶ ἀριθμεῖ τρόπαια κατὰ τοῦ βαρβαρισμοῦ, ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης, ἅσα οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δι' ὅλης τῆς ἱστορίας.

---

* Σ. Σ. Κ. Φ. Ὁ κ. Κλεμανσὼ φέρει 85 ἔτη ἀπὸ τῆς ἀκάμπτου ράχεώς του.

** Ἀπελευθερωθεῖσαι πόλεις Ἀλσατίας — Λωρραίνης.

Ο ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

[Ἔχομεν καὶ πάλιν τὴν εὐκαιρίαν νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας πληροφορίας περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐγγιζούσας πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ νέας ἀνταποκρίσεως ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὴν παρισινὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» ὑπὸ ἡμερ. 27)9 Νοεμβρίου.]

Ἀθῆναι 27)9 Νοεμβρίου 1918.

«Καθόσον ἐγγίζει ἡ ὥρα τῆς ὁριστικῆς διακανονίσεως, ἐπιτείνεται τὸ διάφορον ἐν Ἀθήναις πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν λύσιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ προβλήματος.

Ἀναμένουσα, ὅπως αἱ Δυνάμεις καταστήσωσι γνωστὰς τὰς βλέψεις αὐτῶν, ἡ κοινὴ γνώμη ἀναταράσσεται, κατεργάζονται τὰ σχέδια, αἱ σκευωρίαι συνάπτονται, αἱ ἐκδηλώσεις διυρανοῦνται. Εἶναι διαφωτιστικὸν νὰ ζητήσωμεν διὰ βραχέων τίνες εἶναι αἱ κύριαι ἀπόψεις τῆς ζυμώσεως ταύτης ἥτις παρουσιάζει νέαν φάσιν ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ δημοσίου Ἀθηναϊκοῦ πνεύματος.

Οὐδεμία παρ' οὐδενὶ ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, συμφώνως πρὸς τὸν δωδέκατον ὅρον τοῦ Προέδρου Οὐίλσων, αἱ ἀποτελοῦσαι σήμερον χῶραι μέρος τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ὅπου ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιρροὴ εἶναι ἐπικρατοῦσα (καὶ ἐννοοῦσι διὰ τούτων τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν εἰς τὴν δυτικὴν Μ. Ἀσίαν εἰς τὰ βιλαέτια Σμύρνης καὶ Προύσης μετὰ τῶν ἀνεξαρτήτων ὑποδιαιρέσεων κατὰ μῆκος τῆς τῶν Πορθμῶν) θὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας. Τίς ὅμως ἔσται ἡ τύχη αὐτῶν; Ἐνταῦθα ὄρχονται αἱ διαφωνίαι. Κατὰ τοὺς μέν, ἡ μόνη δυνατὴ λύσις εἶναι ἁπλῆ καὶ καθαρὰ προσάρτησις εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς δέ, ἡ ἀνεξαρτησία ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν δυνάμεων εἶνε τὸ κάλλιον συμφέρον διοικητικὸν σύστημα εἰς τὰς χώρας ταύτας.

Τὸ κυριῶδες ἐπιχείρημα ὅπερ προβάλλουσιν οἱ θιασῶται τῆς προσαρτήσεως εἶναι ἡ ἑνότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὁ αὐθαίρετος χαρακτὴρ πάσης ἀποφάσεως, ἥτις θὰ ἠμπόδιζε τὰ διεσπαρμένα μέλη του τοῦ νὰ ἑνωθῶσιν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Ἀθήναις, ζῇ ὁ αὐτὸς λαός, συνεχίζων ἀπ' αἰώνων τὴν αὐτὴν παράδοσιν· θὰ ἦτο ἐναντίον τῶν διακηρυχθεισῶν ἀρχῶν ὑπὸ τῶν Συμμάχων, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἀρξάμενος ἀπὸ ἑνὸς αἰῶνος ἀγὼν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς πρὸς ἀνασύστασιν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος αὐτῆς ἐγγίζει εἰς τὸ τέρμα του, ν' ἀντιτάσσεται εἰς τὰς ἀξιώσεις ταύτης ἐπίσημος ἄρνησις.

Τὸ Ἑλληνικὸν κράτος δὲν θὰ φθάσῃ εἰς τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξίν του εἰμὴ ὅταν περιλάβῃ τὰς χώρας αἵτινες ἀντικρύζουσιν αὐτὸ εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ Αἰγαίου, χώρας, αἵτινες εἶνε προωρισμέναι ἐξίσου νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν οἰκονομικὴν ἰσορροπίαν του, παρέχουσαι εἰς αὐτὸ προϊόντα τινὰ τοῦ ἐδάφους ὧν στερεῖται τώρα τοῦτο. Ἐπὶ πλέον, ἐμποδίζοντες τὸ βασίλειον τοῦ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ φυσικὰ ὅριά του, δὲν θὰ διέπραττον μόνον ἄδικον ἠθικὸν κατὰ λαῶν, οἵτινες θὰ ἔβλεπον ἅπαξ ἔτι ματαιουμένους τοὺς μυχιαιτάτους πόθους των, ἄδικημα ὑλικὸν εἰς κράτος, οὗτινος θὰ ἀνέκοπτον προώρως τὴν αὔξησιν, ἀλλὰ θὰ διέπραττον καὶ ἄδικημα ὡσαύτως κατὰ τοῦ πολυτίμου τούτου παράγοντος τοῦ πολιτισμοῦ ὃν ἐκπροσωπεῖ ὁ Ἑλληνισμός. Ἐπιτρέποντες, τοὐναντίον, εἰς αὐτὸ νὰ πραγματοποιήσῃ διὰ τῆς πολιτικῆς ἑνότητός του τὴν λανθάνουσαν δύναμιν ἐν αὐτῷ, ἐξασφαλίζουσι διὰ τὴν εἰρηνικὴν ἀνακαίνισιν τῆς Ἀνατολῆς τὸ ἐνεργητικώτερον καὶ ἀσφαλέστερον μέσον. Ὡς πρὸς τὰ δύο ἀπασχολοῦντα τὰς δυνάμεις ζητήματα καὶ καθιστάντα αὐτὰς ἐξ ἐνστίκτου δυσπίστους πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς ἀξιώσεις, τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθερίας τῶν Πορθμῶν καὶ τὸ περὶ τῆς ἐπιφυλασσομένης τύχης εἰς τὰ μὴ Ἑλληνικὰ στοιχεῖα, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ εὑρίσκωσιν ἐν τούτῳ ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς προσαρτήσεως.

Ἡ ἐκχώρησις τῶν Πορθμῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀποκλείει διεθνῆ κανονισμὸν ὥστε νὰ ἐξασφαλίζῃ τὸ ἐλεύθερον διάπλουν εἰς πάσας τας δυνάμεις· τὸ φιλελεύθερον δὲ πνεῦμα ὅπερ ἐπεδείξατο πάντοτε τὸ Ἑλληνικὸν κράτος πρὸς τὰ κατοικοῦντα εἰς τὸ ἔδαφος αὐτοῦ μὴ Ἑλληνικὰ στοιχεῖα, ἐπὶ παραδείγματος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Μακεδονίᾳ, πρέπει νὰ διαλύῃ πάντα φόβον μήπως ἴδῃ ἐγκαθισταμένην ἐν τῇ παλαιᾷ Τουρκίᾳ διοίκησιν καταθλιπτικήν.

Εἰς τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα οἱ θιασῶται τῆς ἀνεξαρτησίας ἀπαντῶσιν: «Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ ἰδίᾳ ἡ ἰθύνουσα τάξις, ἔδειξαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τόσην πολιτικὴν ἀμβλύτητα, ὥστε θὰ ἦτο πολὺ ἀσύνετον νὰ διαπιστευθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ διοίκησις καὶ ἡ προαγωγὴ τόσῳ ἐκτεταμένων χωρῶν ὅση εἶναι ἡ Ἑλλὰς σήμερον καὶ πολλῷ πλουσιώτεραι ταύτης, θὰ ἔφερον ἐκεῖ μεθ' ἑαυτῶν τὰς ἐλεεινὰς ἔριδας των, τὴν διάθεσίν των πρὸς σκευωρίας, ἐν συντόμῳ τὸ σύνολον τῶν ὀλεθρίων ἕξεων αὐτῶν αἵτινες ἠμπόδισαν ἄλλοτε τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ τὴν ὁποίαν ὁ Βενιζέλος φαίνεται ὡθῶν ἐπ' ἀκριτον ὡς ὁ Σίσυφος τῶν λίθον του, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ ν' ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τούτων τὴν χώραν του ἐξ ἄλλου, ἡ Ἑλληνικὴ διοίκησις δὲν εἶνε οὐδόλως παρασκευασμένη ὅπως κυβερνᾷ χώρα μετὰ μεικτοῦ πληθυσμοῦ, οἷαι αἱ τῆς Τουρκίας. Διαφέρει τὸ νὰ ἔχῃ ν' ἀσχοληθῇ πρὸς μικρὰν μειονότητα, ὡς ἐν Κρήτῃ ἢ ἐν Μακεδονίᾳ, ἢ πρὸς λαὸν ἀριθμητικῶς ἰσοδύναμον πρὸς τὸν Ἑλληνικόν. Ἵνα ἱκανοποιῇ πάντα τὰ ἐνδιαφερόμενα στοιχεῖα εἶνσι ἀνάγκη συστήματος διανοητικοῦ ἑδραζομένου ἐπὶ τῆς μελέτης τῶν τοπικῶν στοιχείων. Σύστημα συγκεντρωτικὸν θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μετανάστευσιν τῶν μουσουλμάνων. Ἴσως τοιαύτη νὰ εἶναι ἡ ὑστεροβουλία τῶν συνηγόρων τῆς προσαρτήσεως· δὲν ἀναλογίζονται ὅμως ὅτι ἡ χώρα θὰ εὑρίσκετο οὕτω ὑστερημένη μέρους τοῦ ἀπαραιτήτου πρὸς ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς πληθυσμοῦ. Ἐντέλει, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ἔτι τὴν ἀλληλεγγύην ἥτις συνδέει τὰ διάφορα μέρη τῶν δυτικῶν βιλαετίων τῆς Μ. Ἀσίας. Ἐὰν οἱ Σύμμαχοι παρεδέχοντο τὴν ἀρχὴν προσαρτήσεως ἀσιατικῶν χωρῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι πιθανὸν ὅτι θὰ περιώριζον αὐτὰς εἰς τὴν Σμύρνην εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Αἰγαίου καὶ εἰς ἓν Χίντερλανδ τὸ ὁποῖον θὰ περιελάμβανε μόνον τὰς μεγάλας Ἑλληνικὰς συγκεντρώσεις, μικρὸν ἀφισταμένας τῆς θαλάσσης. Δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἀποχωρίσωσι τὴν Σμύρνην καὶ τὴν κατὰ τὸ Αἰγαῖον παραλίαν, ὅπου τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἔχει ἰσχυρὰν πλειονοψηφίαν, ἀπὸ τῶν ἐνδοτέρων τῆς χώρας, ὅπου, καὶ διατηροῦν τὴν ὑπεροχὴν ὑπὸ ἔποψιν νοητικὴν καὶ οἰκονομικήν, εὑρίσκεται ἀριθμητικῶς κατώτερον τοῦ Τουρνικοῦ στοιχείου. Μεταξὺ τῆς παραλίας καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ, αἱ παντοειδεῖς σχέσεις εἶναι δραστηριώτεραι ἢ μεταξὺ τῆς παραλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Σμύρνη εἶναι σημεῖον ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιρροὴ ἀκτινοβολεῖ μέχρι τῶν μυχῶν τῆς Μ. Ἀσίας. Τὸ ν' ἀποσπάσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς φυσικῆς αὐτῆς ζώνης ἐπιρροῆς εἶναι ὡς νὰ καταφέρωσι, χάριν ἁπλοῦ γοήτρου, βαρὺ πλῆγμα κατὰ τῶν οὐσιωδῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

***

Τοιουτοτρόπως ἡ κοινὴ γνώμη χωρίζεται εἰς δύο θέσεις. Ἐὰν πιστεύσωμεν εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ταύτας ἐκδηλώσεις, βλέπομεν ὅτι ἡ πρώτη, ἡ τῆς προσαρτήσεως συγκεντροῖ τὴν μεγίστην πλειονότητα τῶν ψήφων. Εἰς τοὺς Συνδέσμους τῶν Ἑλλήνων, τῶν καταγομένων ἐκ τῶν Ὀθωμ. χωρῶν καὶ προσφύγων ἐν Ἀθήναις αἱ ἡμερήσιαι διατάξεις ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως ἐψηφίσθησαν ἄνευ ἀντιρρήσεως. Τὸ πρόγραμμα περὶ προσαρτήσεως ἔλαβον ἐντολὴν νὰ ὑποστηρίξωσιν οἱ ἀποσταλέντες εἰς Εὐρώπην ἀντιπρόσωποι τῶν Συνδέσμων τούτων. Ἡ προσάρτησις ὡσαύτως ἐλκύει περισσότερον πάντα Ἕλληνα τοῦ βασιλείου μέσης μορφώσεως εἶναι δὲ ἀναμφίβολον ὅτι ὑπὲρ αὐτῆς ἐσχηματίσθη, κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους καιρούς, ἐν Ἀθήναις πραγματικὸν ρεῦμα κοινῆς γνώμης.

Ποία εἶνε ἡ στάσις τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰς δύο ταύτας ἀντιλήψεις;

Πρό τινος ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Θὰ ζητήσωμεν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς εἰρήνης . . . ἵνα ἡ Ἤπειρος, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, αἱ Νῆσοι, αἱ χῶραι ἑλληνικῆς ἐπιρροῆς ἐν Μ. Ἀσίᾳ, δυνηθῶσι ν' ἀναπτυχθῶσιν ἐλευθέρως, ἐν πλήρει κοινότητι ἰδεῶν μετὰ τῆς μητρὸς πατρίδος, καὶ ἐν τῷ κοινῷ πολιτικῷ συστήματι πρὸς ὃ ρέπουσιν ἀπὸ τοσούτων αἰώνων οἱ ἀγῶνες τῶν ἀλυτρώτων Ἑλλήνων. Δὲν ἀντιλαμβάνομαι τὸν Πανελληνισμὸν ὑπὸ τὴν ἀπύλυτον μορφὴν τῶν προσαρτήσεων. Ὑπάρχουσι μεταξὺ τῆς ριζικῆς ταύτης λύσεως καὶ τῆς ὑπαρχούσης σήμερον ἐκεῖ καταστάσεως λύσεις διάμεσοι, οἷαι ἡ αὐτονομία χωρῶν τινων, σύστημα ἐγγυήσεων δι' ἄλλας. Ὁπωσδήποτε, ὑπάρχει τι ἐλάχιστον διεκδικήσεων ἐπὶ τοῦ ὁποίου

βασιζόμεθα, δηλ. ὅτι αἱ χῶραι ἐπιροῆς, καταγωγῆς καὶ φυλῆς Ἑλληνικῆς πρέπει ὁριστικῶς νὰ παύσωσιν οὖσαι ὑπὸ τὸν ἀτιμωτικὸν ζυγὸν βαρβάρων κατακτητῶν.»

Ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐξετάζοντες τὴν σκιαγραφίαν ταύτην τῶν ἐπιοῦσῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἑλλάδος, φαίνεται ὅτι δυσκόλως δυνάμεθα νὰ προσαρμόσωμεν εἰς τὴν πρώτην ἐκφρασθεῖσαν ἰδέαν, τῆς ἀναγκαίας ἑνότητος πολιτικοῦ συστήματος εἰς πάσας τὰς χώρας ἑλληνικῆς ἐπιροῆς—ἑνότητος ἥτις δὲν ἐνγοεῖται σχεδὸν ἐκτὸς τῆς προσαρτήσεως—καὶ τῆς γενομένης παραχωρήσεως ἀμέσως ἔπειτα ὅτι σύστημα αὐτονομίας καὶ ἐγγυήσεων θὰ παρεῖχον ἱκανοποίησιν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἡ ἀοριστία αὕτη εἶνε χαρακτηριστικὴ τῆς παρούσης στάσεως τῆς κυβερνήσεως.

Ἀφ' ἑνὸς οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς ἀποφεύγουσι νὰ εἴπωσι περὶ προσαρτήσεως· ἀναφερόμενοι εἰς τὸν ὑπὸν τοῦ προέδρου Οὐίλσων, μεταχειρίζονται ἀπὸ σκοποῦ, λέξεις ἀορίστους, οἷαι «ἐθνικὴ παλινόρθωσις», «ἱκανοποίησις τῶν ἐθνικῶν πόθων», ἐξ ἄλλου, φαίνονται ὑποστηρίζοντες καὶ μέχρι σημείου τινός, ἐμπνέοντες τὰ πράσωπα ἅτινα εἰς τὰς Συνελεύσεις καὶ εἰς τὰς ἐπιτροπείας κηρύσσονται ἐνεργητικώτατα ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως. Ἐὰν αἱ ἐπιφάσεις αὗται εἶνε ἀκριβεῖς, τὸ σχέδιον τῆς κυβερνήσεως θὰ εἶνε τὸ ἑξῆς: νὰ μὴ ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις, ἐκ φόβου λαϊκῆς τινος ἀπογοητεύσεως, πρὶν ἡ μάθῃ καλλίτερον τὰς βλέψεις τῶν δυνάμεων, ἀλλὰ ἀναμένουσα τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν, πειρᾶται νὰ ἀσκήσῃ πίεσιν ἐπ' αὐτῶν διὰ τῆς δημοσίας γνώμης. Εὐνοοῦντες κατὰ βαθος τὴν προσάρτησιν ὑπὸ τῆς ἐκ παραδόσεως διαθέσεως καὶ γοήτρου, ἀναλογιζόμενοι ὅμως δυσχερείας ὧν τινες εἶνε σχεδὸν ἀνυπέρβλητοι, τὰς ὁποίας θὰ ἤγειρεν ἡ λύσις αὕτη, οἱ Ἕλληνες θὰ ἦσαν, ἄρα, ἀπὸ τοιῶδε ἀποφασισμένοι νὰ δεχθῶσι πᾶν σύστημα, ὅπερ, οἱαδήποτε καὶ ἂν ὦσι τὰ πολιτικὰ ὅρια, θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν ν' ἀποκαταστήσῃ πάλιν τὴν ἠθικὴν ἑνότητά του καὶ νὰ ἀναπτύξῃ ἐλευθέρως πάσας τὰς πιθανότητάς του.

CHARLES FRÉGIER

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Ὁ Γάλλος ἀνταποκριτὴς ὀρθῶς ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως ἁπασῶν τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, παρὰ μικρᾷ δὲ μειονότητι φέρεται καὶ ὑποστηρίζεται ἡ ἰδέα αὐτονομιῶν καὶ ἀνεξαρτήτων πολιτειῶν ὑπὸ ξένας ἐγγυήσεις, καὶ μετὰ τῆς μειονότητος ταύτης συντάσσονται καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις κρατοῦντες οὐχὶ συγκεκαλυμμένως ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς καὶ μάλιστα ἐπισήμως. Ὁ ἀνταποκριτὴς τὴν στάσιν ταύτην τῶν περὶ τὸν κ. Βενιζέλον «θέλει νὰ ἀποδώσῃ εἰς πολιτικὴν ἐπιφύλαξιν καὶ εἰς πρόνοιαν κομματικήν ἕνεκα τῶν πιθανῶν μεγάλων δυσχερειῶν διὰ τὴν προσάρτησιν ἐνίων ἐκ τῶν ἀλυτρώτων Ἑλληνικῶν χωρῶν, καὶ τοῦτο θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν καὶ ἡμεῖς, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ προδίδωνται ἐν ἐπιγνώσει τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια.

Οἱ κρατοῦντες, ὅμως ἐν Ἑλλάδι, ὡς ὀρθῶς διέγνω καὶ ὁ γάλλος ἀνταποκριτής, ποιοῦνται τὴν κομματικὴν πρόνοιαν καὶ ἐπιφύλαξιν διὰ πᾶσαν πιθανὴν ἀποτυχίαν, καὶ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην παρασκευάζουν οἱ ἴδιοι δημοσίᾳ καὶ ἐπισήμως ἐξασθενοῦντες τὰς Ἑλληνικὰς ἀξιώσεις, ἐνῷ ὤφειλον αὐτοὶ μὲν νὰ σιωπῶσι, νὰ ἀφήσωσι δὲ ἐλευθέραν καὶ ἀπεριόριστον τὴν ἐκδήλωσιν καὶ διακήρυξιν [illegible] καὶ πανελληνίου γνώμης, ἥτις ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῶσιν ὡς ἰσχυρὸν ἐπιχείρημα καὶ ἐν τῷ Συνεδρίῳ καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας συνεντεύξεις μετὰ τῶν συμμάχων πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Ἀντὶ τούτων ὅμως φαίνονται σὶ περὶ τὸν κ. Βενιζέλον οὐχὶ ἁπλῶς ἐκφράζοντες τὴν ἰδέαν αὐτονόμων καὶ ἀνεξαρτήτων πολιτειῶν εἰς τὰς λυτρώτους Ἑλληνικὰς χώρας, ἀλλὰ καὶ ὑποστηρίζοντες αὐτὴν καὶ διὰ δημοσιεύσεων καὶ διὰ δημοσίων διαλέξων ἐν μέσοις Παρισίοις.

Ἐν τῇ παρισινῇ «Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων» τῆς 11)24 π. Δβρίου ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν:

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

«Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἑταιρείας «Πίστις καὶ Ζωή» (*Foi et Vie*) ὁ κ. Λέων Μακκᾶς, διευθυντὴς τῶν «Ἑλληνογαλλικῶν Σπουδῶν» ἐν τῇ αἰθούσῃ ὑπὲρ τῆς «Ἐνθαρρύνσεως τῆς Βιομηχανίας» ἐποιήσατο ἐνδιαφέρουσαν διάλεξιν καὶ ἐγνωμάτευσε περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐν τῇ πολυαριθμῳ ὁμηγύρει διακρίνομεν τὸν κ. Βενιζέλον, πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος, τὸν κ. Πολίτην, ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, γενικὸν ἐπίτροπον τῆς Ἑλλάδος παρὰ ταῖς Μ. Δυνάμεσιν, τὸν κ. Ρωμανὸν πρόεδρον ὑπουργὸν τῆς Ἑλλάδος ἐν Παρισίοις κλπ.

Παρουσιασθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ἐρνέστου Δενί, καθηγητοῦ ἐν Σορβόνῃ, ὅστις ὡμίλησε περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν παθημάτων αὐτῆς καὶ τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ κ. Λ. Μακκᾶς ὑπέμνησε τὸν βαθέως ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, τὰ προαιώνια δίκαια, καὶ τὴν ἐνστῶσαν δύναμιν τῆς δυτικῆς Μ. Ἀσίας τῆς ὁποίας ἐζήτησε τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς μητρὸς Πατρίδος. Ἐξῆρε τοὺς τίτλους τοὺς ὁποίους κέκτηται ὁ Ἑλληνισμὸς ἐπὶ τῆς Θράκης, τοὺς ὁποίους καὶ αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι οὐδέποτε ἠμφισβήτησαν. Ἐζήτησεν ὅπως ἡ Θράκη ἐλευθερωθῇ καὶ δυνηθῇ νὰ ἀναπτυχθῇ ἐλευθέρως ἐν ἑνότητι πολιτικῇ εἰ δυνατόν, ἐθνικῇ ἐν πάσῃ περιπτώσει, μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Μακκᾶς ἐξέφρασεν ἐπίσης τὴν εὐχὴν ἵνα ἡ Κωνσταντινούπολις γένηται πρωτεύουσα κράτους διεθνοῦς, τῶν Τούρκων ἀπελαυνομένων, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ λόρδου Κρόμερ, «εἰς τὴν ἀσιατικὴν φωλεὰν αὐτῶν».

Ἔπειτα, διὰ φράσεων συγκινητικῶν ἔρχεται ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῆς Β. Ἠπείρου· ἐπέμεινε κυρίως ἐπὶ τῆς ἐξαιρέτως Ἑλληνικῆς συνειδήσεως τῆς χώρας ταύτης, τῆς ὁποίας οὐ μόνον οἱ Ἕλληνες κάτοικοι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Μουσουλμάνοι ἐζήτησαν πάντοτε τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀνέμνησε πάσας τὰς μαρτυρίας ἃς παρέσχον οἱ ἠπειρῶται τῆς ἑλληνικῆς ἀλληλεγγύης αὐτῶν καὶ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἐνθυμούμενοι σὺν ἄλλοις τὴν παροιμίαν αὐτῶν: «Ὅστις ἔχει ὀλίγον κρατεῖ πολύ», θὰ θελήσωσι σήμερον νὰ ἑρμηνεύσουν τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ὀρλάνδο, ἀποκρούοντος πᾶσαν ἰμπεριαλιστικὴν ἰδέαν καὶ πᾶσαν βλέψιν καταθλιπτικήν.»

ΚΑΚΟΗΘΗΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ

Οἱ προβάλλοντες αὐτονομίας καὶ προτεκτοράτα εἰς ἑλληνικωτάτας ἀλυτρώτους χώρας, παρά τινας ἀληθοφανεῖς λόγους αὐτῶν, φαίνονται δτι παραγνωρίζουσι τὸ βαθύτατον αἴσθημα τῶν ἐκεῖ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως καὶ δὲν ὑποπτεύουσι τοὺς ἀδοκήτους ἐν τῷ μέλλοντι κινδύνους κατὰ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἑνότητος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὐδὲ ἐκτιμῶσι τὴν παρουσιαζομένην σήμερον ἀδόκητον καὶ μοναδικὴν πρὸς τοῦτο εὐκαιρίαν.

Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅμως ὅτι «οἱ κάτοικοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ ἰδίᾳ ἡ ἰθύνουσα τάξις ἔδειξε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου τόσην πολιτικὴν ἀμβλύτητα, ὥστε θὰ ἦτο πολὺ ἀσύνετον νὰ διαπιστευθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ διακυβέρνησις καὶ ἡ προαγωγὴ τόσον ἐκτεταμένων χωρῶν, ἔτι θὰ ἔφερον ἐκεῖ μετ' αὐτῶν τὰς ἐλεεινὰς ἐριδάς των, τὴν διάθεσίν των πρὸς σκευωρίας, ἐν συντόμῳ τὸ σύνολον τῶν ὀλεθρίων ἕξεων αὐτῶν αἵτινες ἠμπόδισαν ἄλλοτε τὴν Ἑλλάδα νὰ ἀναπτυχθῇ.....», ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος ἐπιεικῶς πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μωρὸς μᾶλλον ἢ κακοήθης. Λησμονοῦσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου ἐθυσίασαν τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν των ὑπὲρ τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ 80 ἔτη καὶ ἠδυνήθησαν, παρ' ὅλας τὰς βαρυτάτας ἐθνικὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, νὰ ζήσωσιν ἐπὶ τῆς ἠρημωμένης ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκραν χώρας των ὑπὸ ὀκτατετοῦς ἐξοντωτικοῦ πολέμου καὶ ἐπὶ ταύτης νὰ δημιουργήσουν εὐτυχῶς ζηλωτὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν, παρὰ τὰς προσδοκίας τὴν περιορισάντων τὴν ἐλευθέραν γωνίαν εἰς τόσον ἀσφυκτικὰ ὅρια. Τοῦτο διαλαλοῦσι μαρτυροῦντα τὰ πράγματα, οἱ δύο δὲ ἔνδοξοι πόλεμοι τοὺς ὁποίους διεξήγαγεν ἡ Ἑλλὰς ἀποτελοῦσι τὴν λαμπροτέραν ἀπόδειξιν τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ ἡρωισμοῦ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ εἶνε ἀρκετὰ μεγαλόψυχοι πρὸς τοὺς ἐμπιστευθησομένους εἰς αὐτὴν ξένους λαούς.

Ἐὰν κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον συνέβησαν ἐν Ἑλλάδι διοικητικαὶ καὶ ἄλλαι ἀτασθαλίαι καὶ παρεκτροπαί, αὗται ὀφείλονται εἰς τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐκεῖ ἔκρυθμον κατάστασιν ὑπὸ ξένης ἐπεμβάσεως, βοηθουμένης δυστυχῶς καὶ ἐσωθεν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀπεμακρύνθησαν ὅλα τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τῆς εὐκόσμου διοικήσεως, ἀντικατασταθέντα ὑπὸ συρφετοῦ τυχοδιωκτῶν ἢ ἀπείρων ὅλως καὶ ἀνικάνων προσώπων.

Δησμονοῦσιν οἱ δηθεν καὶ ἐθνοδήποτε προερχόμενοι καὶ τοιαῦτα κακοήθη ἰσχυριζόμενοι Ἕλληνες ὅτι ὁ ἀλύτρωτος Ἑλληνισμὸς κέκτηται πάμπολλα στοιχεῖα χρησιμώτατα πρὸς τὴν διοίκησιν τῶν προσαρτηθησομένων χωρῶν. Ἡ Κων)πολις, ἡ Σμύρνη καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι χῶραι τῆς ἀλυτρώτου Ἑλλάδος διὰ τῆς κοινοτικῆς διοικήσεως αὐτῶν κέκτηνται πολλοὺς πρὸς γενικωτέραν διοικητικὴν δρᾶσιν παρεσκευασμένους, ἡ ἐθνικὴ δὲ φιλοτιμία—ζωηρὰ πάντοτε παρὰ παντὶ Ἕλληνι—ὅπως ἀναδείξῃ τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν ξένων λαῶν ἐφάμιλλον πρὸς πᾶσαν ἄλλην, θὰ εἶνε ἰσχυρότατον ἐλατήριον εὐκόσμου καὶ μεγαλόφρονος διοικήσεως.

Χαρακτηριστικὸν τεκμήριον τῆς ἐθνικῆς ταύτης φιλοτιμίας ὑπομιμνήσκομεν ὅ,τι ἔπραξαν οἱ λωποδύται ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς ἑκάστοτε Ὀλυμπιακοὺς ἐκεῖ ἀγῶνας, καθ' οὓς συνέρρεον καὶ πολλοὶ ξένοι. Ἐν μυστικαῖς συνελεύσεσι ὤμνυον ὁμοφώνως νὰ μὴ διαπράξωσιν οὐδεμίαν λωποδυσίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγώνων, ἵνα μὴ δυσφημῆται παρὰ τοῖς ξένοις ἡ Ἑλλάς, καὶ εἶνε γεγονὸς ὅτι οὐδεμία κατὰ τὰς διεθνεῖς πανηγύρεις ταύτας συνέβη λωποδυσία κατὰ ξένων ἢ ἐγχωρίων οὔτε κλοπὴ εἰς οἰκίας.

Εἶνε πολὺ θλιβερὸν ὅτι ὑπάρχουσιν Ἕλληνες καὶ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ὑπὸ σφαλερῶν ἀντιλήψεων παραπλανώμενοι καὶ ζημιοῦντες μεγάλως τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν ἐν οὕτω κρισιμωτάταις ἡμέραις.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ "ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ"

ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἐπὶ τετραετίαν ὅλην σπουδάσασα θεωρητικῶς καὶ ἀσκηθεῖσα πρακτικῶς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ «Πρωτύπου Ἱδρύματος» διατελοῦντος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βασιλίσσης Μητρὸς Ὄλγας παρὰ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἐκεῖ ἀριστοτεχνίδων τῶν γυναικείων συρμῶν περὶ πάντα τὰ γυναικεῖα εἴδη ἐνδυμασίας συνέστησα

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

μετὰ κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς οὕτινος αἱ πρῶται ἐργασίαι μοὶ παρέχουσι τὸ θάρρος νὰ διαβεβαιώσω τὰς φιλοκάλους δεσποίνας καὶ δεσποινίδας ὅτι αἱ παραγγελίαι δι' ὧν ἤθελον τιμήσει ἡμᾶς θὰ ἐκτελῶνται μεθ' ὅλης τῆς φιλοκαλίας, προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας καὶ τῆς ἐνημερότητος τῆς κατ' ἐμοῦ συρμοῦ.

Ὅσαι δὲ κόραι ἐπιθυμοῦσι νὰ καταρτισθῶσι περὶ τὴν κοπτικὴν καὶ ραπτικὴν ἐπὶ ὡρισμένον διάστημα χρόνου καὶ ἐπὶ εἰδικῇ συμφωνίᾳ θὰ διδάσκωνται θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ εὐθύτητος.

Μετὰ τιμῆς καὶ ὑπολήψεως

ΔΗΔΑ Μ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ Δρα Κ. ΔΕΙΤΕΡΙΧ

Καθηγητὴν τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης.

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ]

Καίτοι μέχρι τοῦ χρόνου τούτου εἶναι ἀδύνατον νὰ εἴπωμεν περὶ ἐξελληνισμοῦ τῶν μεγάλων ἐνδοτέρων πόλεων τῆς δυτικῆς Μ. Ἀσίας, ἀφοῦ πολὺ ἀπέχουσιν αὗται τοῦ νὰ ὑποκύψωσιν εἴτε ἀριθμητικῶς εἴτε νοητικῶς εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἰσβολήν,—ὁ μέγιστος ἀριθμὸς Ἑλλήνων εἶναι ἐν Μαγνησίᾳ,—ἐντοῦτοις, ἂν ἀπίδωμεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐγγύτερον, λαμβάνομεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐξελληνιστικὴ ἐπίδρασις προέρχεται ἀπὸ τῶν μικρῶν πόλεων. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη βεβαίως, ἀντιτίθεται εἰς τὴν γνώμην, εὐρέως ἔτι παραδεδεγμένην, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον εἶνε καθαρῶς στοιχεῖον ἀστικόν, καὶ ὅτι ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς σύγκειται μόνον ἐκ τούρκων. Ἡ γνώμη αὕτη, ὡς εἴδομεν, δὲν ἰσχύει, καὶ δι' αὐτὰς τὰς παραλίας περιοχὰς εἶναι ἀπολύτως σφαλερὰ καὶ δύναται μόνον νὰ ἐξηγηθῇ ὡς προερχομένη ἀπὸ τῶν ἐντυπώσεων ἐπιπολαίων περιηγητῶν, οἵτινες σπανίως εἰσεχώρησαν εἰς τὰς ἀπομεμακρυσμένας χώρας μετὰ ἐπικρατοῦντος ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ. Πᾶς ὅστις, ἐπὶ παραδείγματος, ἐπεσκέφθη τὰς μεγαλειτέρας Ἑλληνικὰς νήσους τῶν Μικρασιατικῶν αἰγιαλῶν οἷας τὴν Μιτυλήνην, Χίον, Σάμον καὶ Ρόδον, γνωρίζει ὅτι οἱ πυκνοὶ αὐτῶν πληθυσμοὶ ζῶσιν ἐν μεγάλῳ μέτρῳ ἀπὸ τῆς καλλιεργείας ὀπωροφόρων καὶ ἀμπέλων, ἢ τῆς σηροτροφίας, καὶ ἐν μικρῷ μόνον βαθμῷ ἀπὸ τῆς ἐμπορίας. Ἡ γεωργία δὲν διαθραματίζει σπουδαῖον μέρος, ἁπλῶς δι' ἔλλειψιν ἀρούρης. Ἀπὸ πεντηκονταετίας αἱ νῆσοι αὗται ἀπέβησαν λίαν πολυάνθρωποι καί τινες λίαν πληθωρικαὶ (ὡς ἡ Σάμος) καὶ κατὰ περιόδους ἐγένοντο μεταναστεύσεις ἀγροτῶν νησιωτῶν ἐν σημαντικῷ ἀριθμῷ εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν ἐναντι χώραν, ὅπου ἰδίᾳ ἐγκατέστησαν εἰς τὰς γονίμους κοιλάδας τοῦ Μαιάνδρου καὶ τοῦ Ἕρμου κατὰ τὰ δυτικὰ μέρη τῆς Μ. Ἀσίας καὶ εἰς τὴν τοῦ Σαγγαρίου, βορειότερον. Ἐν μέρει, εἶναι οἱ ἀπόγονοι τῶν πάλαι Ἑλλήνων γαιοκτημόνων, οἵτινες περιήχθησαν εἰς κατάστασιν δουλοπαροίκων, καὶ γενόμενοι κάτοχοι μικροῦ τινος κεφαλαίου, ἀπώθησαν τώρα καὶ αὐτοὶ τοὺς τούρκους ἐξαγοράζοντες τὰς γαίας των ἢ καλλιεργοῦντες ἐπιστημονικώτερον τὸ ἔδαφος, πρὸς τοῦτο διδαχθέντες ὑπὸ τῶν νησιωτῶν μεταναστῶν. Ὅταν ἱκανὸς τούτων ἀριθμὸς κατοικήσῃ εἰς τόπον τινά, προσπαθοῦσι νὰ ἐπιτύχωσι φιρμάνιον παρὰ τοῦ Σουλτάνου ἐπιτρέπον τὴν σύστασιν κώμης. Οὕτως, ὁ Ἄγγλος περιηγητὴς Ἀμίλτων λέγει ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐν μικρᾷ τινι κώμῃ τῆς Λυδίας (Σιγγερλῆ) ὅπου ἐγκατέστησαν πρὸ δεκαετίας, εἰς τὸν καιρὸν του (1837), εἶχον ἀνέλθει εἰς 40—50 οἰκογενείας καὶ ἡσχολοῦντο ὅπως κτίσωσι νέαν ἀγοράν. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον πολυάριθμοι νέοι καὶ πυκνοὶ συνοικισμοὶ ἔσχον τὴν γένεσιν αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν διεσπαρμένων μᾶλλον τουρκικῶν πληθυσμῶν, καὶ ἡ ὑπερτέρα γονιμότης ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων κατοίκων, συνδεδυασμένη μετὰ τῆς φιλεργίας αὐτῶν, τῆς λιτότητος καὶ τῆς κοινοτικῆς διαθέσεως, ἐβοήθησαν πάντοτε καὶ ἡ ὀπισθοδρόμησις αὐτὴ τοῦ Τουρκικοῦ πληθυσμοῦ ὅπως ἐπεκτείνωσι τὴν ἐξελληνιστικὴν πορείαν των μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὰ ἀγροτικὰ διαμερίσματα. Ἰδίᾳ περιήγαγον εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῶν χώρας προσαρμοζομένας εἰς τὴν σηροτροφίαν οἷαι αἱ τῆς κοιλάδος τοῦ κατωτέρου Σαγγαρίου, καὶ χώρας καταλλήλους διὰ τὴν ἀμπελουργίαν. Ἀργότερον ἔτι προῆλθον εἰς μέσον Ἑλληνικαὶ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις ἰδίᾳ κλωστήρια, ἐργοστάσια κονιάκ καὶ ἀτμοκίνητα ἐλαιοτριβεῖα, χωρὶς νὰ συναντῶσιν ἀνταγωνισμὸν παρὰ τῶν Τούρκων.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μ. Ἀσίας, ἔμμεσος δύναται νὰ γίνῃ ἐκτίμησις. Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν δύο ἐπαρχιῶν Προύσης καὶ Ἀϊδινίου, ἐκτὸς τῶν κατοικούντων τὰς παραλίους χώρας, καὶ πρὸ εἴκοσι ἐτῶν ἔτι ἀνήρχετο εἰς 200,000 ὅ. ἐ. ὀλιγώτερον τοῦ ἡμίσεως τοῦ τῶν παραλίων χωρῶν. Περὶ τὰς 100,000 τούτων ἕξων κατὰ τόπους μετὰ πληθυσμοῦ 5,000, ὥστε περὶ τὰς 100,000 ἦσαν διεσπαρμένοι ἀνὰ τὰς χωρία καὶ τὰς πολίχνας. Ἡ κατανομὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ τούτου πληθυσμοῦ εἶνε λίαν ἄνισος. Οἱ πυκνότατοι Ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ ἔχουσι συγκεντρωθῇ ἐν τῷ νομῷ Ἀϊδινίου, καὶ ἐνταῦθα κυρίως εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Σμύρνης, μετὰ τῶν πέντε διαμερισμάτων αὐτῆς, (τοῦ Σαρουκάν, μετὰ τεσσάρων διαμερισμάτων καὶ τοῦ Ἀϊδινίου, μεθ' ἑνὸς μόνου). Αἱ τρεῖς αὗται ἐπαρχίαι, ὅθεν, εἰς τὰ δέκα διαμερίσματά των περιελάμβανον πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν τὸ πέμπτον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ. Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Προύσης, ὁ ἀριθμὸς τῶν διαμερισμάτων μετὰ σημαντικοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἦτο πέντε μόνον, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἐρτογρούλ, τρία, εἰς τοὺς τῆς Προύσης καὶ Κουναῖου ἀνὰ ἕν. Ὑπῆρχον οἱ μέγιστοι ἀριθμοὶ εἰς τὸ διαμέρισμα Ἐσκισεὲρ (Δορύλαιον), ὅπου περιελάμβανον δύο πέμπτα τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ εἰς Μιχαλίτση ὅπου ἀπετέλουν τὸ ἓν τρίτον τοῦ ὅλου. Εἰς δεκαπέντε ἐκ τῶν 25 διαμερισμάτων τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν δύο Νομῶν, περιελάμβανον ἤδη σημαντικὸν μέρος τοῦ πληθυσμοῦ. Ἴνα ὁμιλήσωμεν μετὰ μεγαλειτέρων λεπτομερειῶν, τὰ διαμερίσματα ταῦτα δύνανται νὰ ταξινομηθῶσιν ὡς ἑξῆς:

Ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς εἶνε πυκνότατος εἰς τὰ διαμερίσματα Μαγνησίας (Σαντζὰκ Σαρουκὰν) ὅπου ἀποτελεῖ τὸ πέμπτον τοῦ πληθυσμοῦ· ἦττον πυκνὸς εἰς τὸ διαμέρισμα Σωκλων (Σαντζὰκ Ἀϊδινίου) μετὰ τοῦ τρίτου περίπου· ἀκολουθεῖ τὸ διαμέρισμα Μιχαλίτση (Σαντζακίου Προύσης) μετὰ τοῦ τετάρτου ἢ τρίτου, καὶ ἔπειτα τὰ τῆς Περγάμου, Μανεμένης, Παϊντιρίου, Θυατείρων καὶ Ὀδεμισίου (Σαντζακίου Σμύρνης) μετὰ τοῦ πέμπτου περίπου. Ἕπονται τὰ τοῦ Ἀλασεὶρ (Φιλαδέλφεια) (Σαντζὰκ Σαρουκὰν) καὶ Γενισεὲρ (Σαντζὰκ Ἐρτογρούλ) μετὰ τοῦ πέμπτου περίπου· καὶ ἐν τέλει τὰ τοῦ Ἰνεγκὼλ, Βιλετζίκ, (Σαντζὰκ Ἐρτογρούλ) καὶ Σῶμα (Σαντζακίου Σαρουκὰν) μετὰ τοῦ ἕκτου ἢ ἑβδόμου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ.

Εἰς τὰς τριάκοντα πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας ταύτης (νομοὶ Ἀϊδινίου καὶ Προύσης) εἶχον κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν τοῦ 19ου αἰῶνος πλείονα τῶν 500 σχολείων μετὰ 25,000 μαθητῶν, ἐνῷ οἱ Μωαμεθανοὶ εἰς τὰ 1000 σχολεῖα των εἶχον μόνον 20,000 μαθητάς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, ὅθεν, ἐν ἑκάστῳ σχολείῳ Ἑλληνικῷ ἀνήρχετο κατὰ μέσον ὅρον εἰς 60, ἐνῷ ἐν ἑκάστῳ Τουρκικῷ εἰς 20 μόνον, δυσαναλογία ἥτις ἐξηγεῖται μόνον ὑπὸ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ Μουσουλμανικὰ σχολεῖα εἶναι σχεδὸν ἀποκλειστικῶς θρησκευτικὰ σχολεῖα πενιχρῶς συγχαζόμενα, ἐνῷ τὰ Ἑλληνικὰ εἶνε σχολεῖα κοινοτικὰ πάνυ καλῶς συγχαζόμενα. Ὁ θρησκευτικὸς χαρακτὴρ τοῦ τουρκικοῦ ἐκπαιδ. συστήματος εἶνε τόσον ἐπιβλαβὴς εἰς τοὺς Τούρκους ὅσον εὐεργετικὴ εἶνε εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡ ἐθνικιστικὴ τάσις τῶν ἑλληνικῶν σχολείων. Ὑπάρχουσι πόλεις ἐν αἷς, παρὰ τὴν μειονότητα τῶν Ἑλλήνων, πλείονες Ἕλληνες παῖδες φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα ἢ Τοῦρκοι εἰς τὰ Τουρκικά.

Οὕτως εἰς Σόκια 180 Τοῦρκοι καὶ 218 Ἕλληνες μαθηταί, τὸ αὐτὸ συμβαίνει εἰς Βίγαν (125 : 140), Ἀλασεῖρ (250 : 525) Ναζιλὴ (162 : 220), Μανεμένη (220 : 325), Βιλετζὶκ (1,100 : 1113). Εἰς ἄλλας πόλεις, ὡς ἐπὶ παραδείγματος, εἰς Πέργαμον, Μαγνησίαν, Μύλασσα, Σογιούτ, ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν ἰσφαρίζει σχεδὸν πρὸς τὸν τῶν Τούρκων, καὶ εἰς πλείστας τούτων ὁ ἀριθμὸς εἶνε πλέον τρῦ ἡμίσεος τοῦ τῶν τούρκων, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ προμαχῶνι τοῦ Μωαμεθανισμ

ρὸς ἀριθμὸς ἑλλήνων εἰς τὸν νομὸν Ἀγκύρας (περὶ τὰς *30,000*) καὶ Κασταμωνῆς (περὶ τὰς 25,*000*).Παρετηρήθη ὅμως ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς μεσαίας καὶ ἀνατολικὰς ἐπαρχίας σταθερῶς ἐλαττοῦται, τοῦθ' ὅπερ ἀναμφιβόλως ὀφείλεται ὅτι φέρονται οἱ Ἕλληνες πρὸς τὰς ζωηροτέρας καὶ γονιμωτέρας χώρας πρὸς δυσμάς. Ἀποβαίνουσιν οὕτω μᾶλλον καὶ μᾶλλον στερεοὶ πυρῆνες διὰ τὴν προϊοῦσαν ἀποκρυστάλλωσιν τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ὅστις οὔτω, ἅπαξ ἔτι, ὡς ἔπραξε κατὰ τὴν ὑστέραν ἀρχαιότητα μεταθέτων τὸ κεντροβαρὲς αὐτοῦ πρὸς τὴν δυτικὴν Μ. Ἀσίαν, ὡσεὶ ᾐσθάνθη ὅτι ἐνταῦθα εἶναι πάντοτε ἡ ἀρχικὴ ἐλευθέρως ῥέουσα πηγή, εἰς ἣν διὰ τετάρτην φοράν τώρα ὀφείλει τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν ἀνανέωσίν των ἡ πρώτη εἶναι ὅτε κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας πρὸ Χριστοῦ οἱ Ἰθαγενεῖς Λυδοὶ καὶ Φρύγες ἀφωμοιώθησαν· ἡ δευτέρα ὅτε κατὰ τοὺς πρώτους βυζαντινοὺς χρόνους ἀπέχρωσε τὴν ἑρωμαϊστικὴν πορείαν ἥτις ἐχώρει ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς χριστιανικῆς περιόδου, καὶ ἡ τρίτη, ὅτε κατὰ τὸν 7ον καὶ τὸν 10ον αἰῶνα ἀπεσόβησε τὸν ἀπειλήσαντα Ἀραβικὸν κίνδυνον, καὶ ἐν τέλει ὅτε, καίτοι προφανῶς ἠττήθη ὑπὸ τοῦ τούρκου κατακτητοῦ, μετὰ 500 ἐτῶν χαλάρωσιν ἀνέκτησε πάλιν τὴν εὐρωστίαν καὶ τὴν ῥώμην του ἵνα ἐκπληρώσῃ τὴν ἀρχαίαν ἱστορικὴν ἀποστολήν του, ἤτις ἔγκειται οὐχὶ ὅπως ἐκβιάσῃ τὴν ὁδὸν του διὰ τοῦ ἀγρίου ἐγερτηρίου τῶν ὅπλων, ἀλλὰ διὰ τῶν εἰρηνικῶν ὅπλων, τῶν τεθειμένων εἰς χεῖράς του παρὰ τῆς φύσεως ὑ.ἑ. διὰ τῶν ὑλικῶν καὶ πνευματικῶν ἐκπολιτιστικῶν ἐνεργειῶν του.

διὰ τῶν στενωτάτων διαμῶν. Ὁ λαὸς τῆς μεγάλης ταύτης Δημοκρατίας λαλεῖ τὴν γλῶσσαν τοῦ Σαιξπήρου καὶ τοῦ Μίλτωνος.

Ἡ ἡμετέρα φιλαλογία εἶναι καὶ ἡμετέρα ὡς καὶ ἡ ὑμετέρα εἶναι καὶ ἡμετέρα, καὶ οἱ πεπαιδευμένοι τῶν δύο χωρῶν ἡμῶν συνεργάζονται πρὸς διατήρησιν τῆς ἀπαραμίλλου δόξης αὐτῆς.

Εἰ ὑμᾶς οὐχ ἧττον καὶ εἰς ἡμᾶς ἀνήκουσιν αἱ μεγάλαι ἀναμνήσεις τῶν ἐθνικῶν ἡρώων ἡμῶν, ἀπὸ τοῦ βαασιλέως; Ἀλφρέδου μέχρι τοῦ Φιλίππου Σιδνεῦ καὶ ἀπὸ τοῦ Δράκης μέχρι Ῥάλλαι (*Drake, Raleigh*) καὶ Ἡλιάτης καὶ Χάμπτων, μέχρι τῶν ἡμερῶν ὅτε ἤρχισε νὰ ἐκκολάπτηται ἐν τῇ Β. Ἀμερικῇ ὁ πολιτικὸς βίος, ὁ κληρονομηθεὶς ἀπὸ τῶν Ἄγγλων προγόνων. Κοινωνεῖτε μεθ' ἡμῶν ἐν ταῖς παραδόσεσι τῆς ἐλευθερίας, τῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐξίσου ἀρχαίων ὅσον καὶ ὁ Μέγας Χάρτης (*Magna Charta*).

Διατρῶμεν εἰς τὰ κοινὰ ἰδεώδη, προσφιλῆ εἰς τοὺς δύο λαοὺς ἡμῶν, δεσμὸν πολλῷ μεγαλειτέρας ἔτι ἐκτάσεως. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν ἰδανικῶν τούτων τάσσετε καὶ τάσσομεν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εἰρήνην. Ἐγειρόμεθα πρωταγωνισταὶ καὶ πρότυπα ἐν τῷ ἐθνικῷ βίῳ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τῆς αὐτονόμου λαϊκῆς κυβερνήσεως, βασιζομένης ἐπὶ τῆς ἰσονομίας καὶ ἡ προνομία αὕτη ἐπιβάλλει εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας ἡμῶν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσωμεν πῶς νὰ ἐφαρμώσωμεν τὰς ἀρχὰς ταύτας ἐξω τῶν ἰδίων ἡμῶν ὁρίων, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, ἡ εὐλάβεια πρὸς τοὺς νόμους, τὴν καλὴν πίστιν καὶ τὰ ἱερὰ δίκαια τῆς ἀνθρωπότητος ἤγαγον ὑμᾶς ὅπως συναντήσητε τὸν παλαιὸν κόσμον ἵνα σώσητε αὐτὸν ἀπὸ τῶν κινδύνων οἵτινες ἐπυκνοῦντο περὶ αὐτὸν καὶ ἤγαγον τοὺς ἀστοὺς στρατιώτας ὑμῶν νὰ δράμωσι, ὧν ἐθαυμάσαμεν τὴν ἀνδρείαν ἐν τῇ μάχῃ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἡμετέρων.

Καί, τώρα, ἔρχεσθε ἵνα βοηθήσητε ἡμῖν ὅπως ἀνοικοδομήσωμεν τὰ νέα Κράτη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἐκείνων ἅτινα ἀνέτρεψεν ὁ πόλεμος, ἐπεξεργαζόμενοι τὴν στερρὰν βάσιν νέου οἰκοδομήματος, ὅπερ θὰ εἶναι σταθερόν, διότι θὰ ἐπικάθηται ἐπὶ τῆς ἐλευθέρας συναινέσεως τῶν χειραφετουμένων ἐθνῶν.

Ἐξεθέσατε εὐγλώττως τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, ἥτις εἶναι ἐξίσου καὶ ἡμετέρα, ἥτις ἐπιτρέπει ὅπως ἐπεξεργασθῶμεν σχέδιόν τι ἵνα ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τόσα ἐπράξατε καὶ χάρις εἰς αὐτὸν οἱ κίνδυνοι νέου ἐν τῷ μέλλοντι πολέμου δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσιν ὡς οἷόν τε, αἱρομένου οὕτω ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τοῦ καταθλιπτικοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον ἔφερον ὑπὸ φόβου συρράξεως.

Τὸ βρεττανικὸν ἔθνος εὔχεται τὴν μεγίστην ἐπιτυχίαν εἰς τὰς συζητήσεις, τὰς ὁποίας ὑμεῖς, ἡμεῖς καὶ τὰ μεγάλα ἐλεύθερα ἔθνη θὰ ἐπιχειρήσωσιν ἤδη, πάντες ἡνωμένοι ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων ἀφιλοκερδείας καὶ ὑπὸ αἰσθήματος τοῦ καθήκοντος, ἅτινα δὲν ὑστεροῦσιν ἐν οὐδενὶ εἰς τὴν δύναμιν τῆς ὁποίας ἐγενόμεθα ἐπισήμως οἱ θεματοφύλακες.

Ὁ ἀμερικανικὸς καὶ ὁ βρεττανικὸς λαὸς ἐγένοντο ἀδελφοὶ ἐν ὅπλοις καὶ τὰ ὅπλα των ἐστέφθησαν διὰ τῶν δαφνῶν τῆς νίκης.

Ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν εὐχαριστοῦμεν τοὺς γενναίους ὑμῶν στρατιώτας καὶ ναύτας διὰ τὴν λαμπρὰν συμβολὴν ἣν ἔφερον οὗτοι εἰς τὴν νίκην ταύτην. Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τὸν ἀμερικανικὸν λαὸν διὰ τὴν εὐγενῆ ἀπάντησίν του εἰς τὰς ἐκκλήσεις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς φιλανθρωπίας.

Εἴθε τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἀδελφότητος νὰ ἐμπνέῃ ἡμᾶς εἰς πάσας τὰς προσπαθείας, ἃς ποιούμεθα ὁμοῦ ὅπως ἐξασφαλίσωμεν εἰς τὸν κόσμον τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ εἰρήνης διαρκοῦς!

Προσκαλῶν ὑμᾶς νὰ προπίωμεν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ πρέσβεως, ἐπιθυμῶ νὰ εἰπω μετὰ πόσης εὐχαριστήσεως πανηγυρίζομεν τὴν ἄφιξιν τῆς Κυρίας Οὐίλσων εἰς τὴν χώραν μας. Πίνω ὑπὲρ ὑγείας τοῦ πρέσβεως, τῆς Κυρίας Οὐίλσων, ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ μεγάλου ἀμερικανικοῦ ἔθνους.

Ὁ πρόεδρος Οὐίλσων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως.

Ὁ πρέσβεις Οὐίλσων ἀπήντησε:

Μεγαλειότατε,

Βαθέως κολακεύομαι ὑπὸ τῶν κεχαρισμένων λόγων οὓς ἀπηγγείλατε. Ἡ δεξίωσις ἣν ἐκάμετε εἰς ἐμὲ καὶ τὴν Κυρίαν Οὐίλσων, ὑπῆρξε τόσον θερμή, τόσον φυσική, τόσον εἰλικρινῶς ἐγκάρδιος, ὥστε ἐπροξένησεν εἰς ἡμᾶς πλεῖον ἢ εὐχαριστησιν· συνεκίνησεν ἡμᾶς· καὶ πιστεύω ὅτι ὀρθῶς ἑρμηνεύω τὴν δεξίωσιν ταύτην ὡς ἀντιπροσωπεύουσαν οὐ μόνον τὴν ὑμετέραν γενναιόφρονα σκέψιν περὶ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκφράζουσαν ἐν ὀνόματι ὑμῶν, καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ μεγάλου ἔθνους οὗτινος προΐστασθε, τὰ αὐτὰ αἰσθήματα ὅτι τὸν λαόν μου, διὰ τὸν λαὸν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν. Διότι ὑμεῖς, Μεγαλειότατε καὶ ἐγὼ—ἐγὼ προσωπικῶς—ἀντιπροσωπεύομεν τὸ πνεῦμα τῶν δύο μεγάλων ἐθνῶν, καὶ ὅλην τὴν δύναμιν, καὶ ὅλην τὴν ἐξουσίαν ἣν κέκτημαι, κέκτημαι δὲ αὐτὰς μόνον ἐφόσον ἐκφράζω τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐπίδρασις ἣν δύναται νὰ ἀσκήσῃ ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ κόσμου μετρεῖται διὰ τῆς συμπαθείας πρὸς τοὺς πόθους τῶν πανταχοῦ ἐλευθέρων λαῶν.

Ἡ Ἀμερικὴ ἀγαπᾷ τὴν ἐλευθερίαν. πιστεύω ὅτι ἀγαπᾷ τὴν ἐλευθερίαν κατὰ τρόπον ἀνιδιοτελῆ καί, ἂν μὴ ἠγάπα αὐτὴν οὕτω, ἐν θὰ ὑπεστήριζε καὶ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν ἐπίδρασιν ἣν ἀντιποιεῖται.

Μεγαλειότατε,

Ἔσχον τὸ προνόμιον νὰ συνδιαλεχθῶ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς ὑμετέρας κυβερνήσεως καὶ μετὰ τῶν φερεφώνων τῶν κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ εἶμαι εὐτυχὴς λέγων ὅτι ἔχω τὰς ἀντιλήψεις ἃς ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τῆς σημασίας καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ καθήκοντος δι' ὃ συνήλθομεν. Μετεχειρίσθημεν μεγάλους λόγους: Δίκαιον, Δικαιοσύνη. Καὶ τώρα ἔχομεν ν' ἀποδείξωμεν ἂν, ναὶ ἢ οὔ, ἀναγνωρίζωμεν τοὺς λόγους τούτους καὶ πῶς θὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν διακανόνισιν ἥτις θὰ τερματίσῃ τὸν πόλεμον τοῦτον. Καὶ ὀφείλομεν οὐ μόνον νὰ ἐννοήσωμεν, ἀλλά, προσέτι, νὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος νὰ ἐνεργήσωμεν συμφώνως τῇ ἀντιλήψει ἡμῶν.

Ἐντούτοις, ἀφοῦ μετεχειρίσθην τὴν λέξιν «θάρρος» μοὶ ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν ὅτι εἶναι ἀνάγκη πλείονος θάρρους ὅπως ἀντιστῶμεν εἰς τὴν μεγάλην παλίρροιαν ἥτις ἐπέρχεται τώρα ἐν τῷ κόσμῳ ἢ νὰ ὑποκύψωμεν καὶ ὑπακούσωμεν εἰς αὐτήν.

Ὑπάρχει μέγα ῥεῦμα ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀνθρώπων. Αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπαλλον ἐν συμφωνίᾳ κατὰ τρόπον οὕτως ἀξιοσημειώτον. Οὐδέποτε πρότερον οἱ ἄνθρωποι ἔσχον τόσην αἴσθησιν τῆς ἀδελφότητος αὐτῶν. Οὐδέποτε πρότερον, ἴσως, κατενόησαν πραγματικῶς πόσον μικρὰ ἦτο ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν λέξεων «Δίκαιον καὶ Δικαιοσύνη» καθ' ἓν ἢ ἄλλο πλάτος ὑπὸ μίαν μοναρχίαν ἢ ἄλλην. Θὰ εἶνε, νομίζω Μεγαλειότατε, ὑψηλὴ προνόμια ἡμῶν οὐ μονὸν ὅπως ἐφαρμώσωμεν τὴν ἠθικὴν κρίσιν τοῦ κόσμου εἰς τὴν διακανόνισιν ἣν μέλλομεν ν' ἀναλάβωμεν, ἀλλὰ προσέτι νὰ διοργανώσωμεν τὴν ἠθικὴν δύναμιν τοῦ κόσμου, ἵνα προστατεύσωμεν τὴν διακανόνισιν ταύτην ἵνα ἐδραιώσωμεν τὰς δυνάμεις τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐγκαταστήσωμεν τὸ Δίκαιον καὶ τὴν Δικαιοσύνην εἰς ἣν μεγάλα ἔθνη, ὡς τὰ ἡμέτερα, εἶνε ἀφωσιωμένα.

Ὑπάρχει ἐνθάρρυνσίς τις ἐν τῷ ὅτι γνωρίζομεν ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀποστολὴ ἣν εἰμεθα ἐπιφορτισμένοι. Οὐδὲν ἦττον τούτου θὰ μὲ ἐξουσιοδότει νὰ καταλίπω τὰ σημαντικὰ καθήκοντα δι' ὧν εἶμαι ἐπιφορτισμένος ἀπὸ τῆς ἄλλης ἀκτῆς τῆς θαλάσσης, οὐδὲν ἢ ἴσον ἢ συναίσθησις νὰ εἶπω ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀνταποκριθῶμεν κατὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν σπουδαιότητα.

Μοὶ εἶνε ἐπομένως τόσῳ μᾶλλον εὐχάριστον ὅτι εὑρίσκομαι ἐν κοινωνίᾳ ἀνθρώπων ἡνωμένων ἐν τῷ αὐτῷ ἰδεώδει καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ καὶ ὅτι ἔχω τὸ προνόμιον νὰ ἑνώνω τὴν σκέψιν μου καὶ τὴν ὑμετέραν προφέρων ἐμπρὸς τὰς σημαίας ταύτας ἃς εἴμεθα ὑπερήφανοι ὅτι κρατοῦμεν ὑψηλὰ καὶ ὑπερασπίζομεν αὐτάς.

Ἐπιτρέψατέ μοι Μεγαλειότατε, μετὰ βαθέος αἰσθήματος εἰλικρινοῦς φιλίας καὶ συμπαθείας νὰ πίω ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας ὑγείας, ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς βασιλίσσης, ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς Μ. Βρεττανίας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι τοῦ **«Λαϊκοῦ Συνεργατικοῦ Συνδέσμου Καταναλώσεως»** νὰ ἀποστείλωσι πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ **Συνεργατικοῦ Ἀρτοποιείου** τὰ βιβλιάριά των πρὸς τακτοποίησιν τῶν λογαριασμῶν μέχρι τῆς 25 Ἰανουαρίου, ἄλλως ὅσοι ἤθελον ἀπολίπει κινδυνεύουσι νὰ χάσωσι τὸ ἀναλογοῦν μέρισμα.

Λευκωσίᾳ τῇ 8 Ἰανουαρίου 1919.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου).

ΚΟΛΑΝΙΑ Ἀγγλικὰ ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστ.α τοῦ κ. Δεγρὰν Θεοχουνεάν.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

Διὰ προσηρύξεως τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρμοζοντος ὑπὸ ἡμερ. 11 Ἰανουαρίου 1919 (ν.ἡ) δηλοῦται ὅτι:

1) Πάντα τὰ πρόσωπα, καταστήματα καὶ ἑταιρεῖαι Βρεττανικῆς ἐθνικότητος ἐν Κύπρῳ κεκτημένοι περιουσίαν ἐπὶ ἐδάφους ὅπερ ἀπετέλει τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1914 μέρος τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας ἢ ἔχουσαι ἀπαιτήσεις ἐναντίον τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως (πάσης κυβερνήσεως ἀσκούσης πράγματι ἐξουσίαν ἐν οἱῳδήποτε μέρει τῆς χώρας) ἢ κατὰ προσώπου, καταστήματος, Ἑταιρείας ἢ δημαρχείου ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ πρέπει νὰ καταγράψωσι τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας παρὰ τῷ δημοσίῳ Μεσεγγυούχῳ (*Custodian*)

Γνωστοποίησις.

Γίνεται γνωστὸν διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως πρὸς γενικὴν πληροφορίαν ὅτι οἱ Βρεττανοὶ βιομήχανοι ἔχουσιν ἤδη τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἐκτελῶσι παραγγελίας ἄνευ προηγουμένων πιστοποιητικῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Πυρομαχικῶν καὶ δὲν θὰ γίνωνται αἰτήσεις διὰ τριαῦτα πιστοποιητικὰ πρὸς τὴν ἁρμοδίαν τοπικὴν ἀρχήν.

ΤΟ ΤΡΙΚΩΜΟΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΛΛ. ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐν Τρικώμῳ, οἱ κάλλιστοι διδάσκαλοι κ. κ. Ἰάκ. Χ. Ἰακωβίδης καὶ Α. Νικολαΐδης, καταρτίσαντες Ὅμιλον μαθητῶν περιῆλθον τὴν κώμην, ἄδοντος τοῦ Ὁμίλου ᾄσματα ἐθνικά, πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Εἰσέφερον δὲ ὑπὲρ τοῦ φιλανθρώπου σκοποῦ οἱ ἀδελφοὶ κ. κ. Α. καὶ

Κλ. Κωνσταντινίδαι	£	100.	0. 0
Στυλ. Παυλίδης καὶ Υἱὸς	»	5.	0. 0
Ἐπαμ. Σκεπαρνίδης	»	1.	14. 0
Θεμ. Οἰκονομίδης	»	1.	10. 0

Οἱ κ.κ. Γ. Κουμίδης, Λάμπρος Ἱεροδιακόνου. Φώτιος Ἰωαννίδης, Δημ. Μ. Ζαβοῦ, Χριστ. Ν. Ζωγράφος, Μιχ. Λοΐζιδ, Στάσος Χ" Πασχαλῆ, Παν. Δ. Ζαννέτου, Γεωργῆς Μενίκου ἀνὰ £1.

Πολλοὶ δὲ γεωργοὶ καὶ χειροτέχναι, εἰσέφερον ἀπὸ 15 μέχρι 5 σελλινίων μετὰ μεγάλης προθυμίας. Τὸ συλλεγὲν μέχρι τοῦδε ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς £160.

Οἱ ἔρανοι ἐξακολουθοῦσι καὶ προσδοκᾶται ὅτι θὰ συλλεγῶσιν ἔτι περὶ τὰς £ 40.0.0, τοῦθ' ὅπερ δυνάμεθα νὰ θεωρῶμεν βέβαιον, χάρις εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν πάντοτε πατριωτικὴν γενναιοδωρίαν τοῦ Τρικώμου.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ

Γίνεται ἁρμοδίως γνωστὸν ὅτι ἐξετάσεις διὰ προσόντα πρὸς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ καὶ τῇ Τουρκικῇ γλώσσῃ θὰ γένωνται ὡς ἑξῆς:

Ἐξετάσεις περὶ προσόντων διὰ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, Τρίτην καὶ Τετάρτην μετὰ μεσημβρίαν τῆς 11 καὶ 12 Φεβρουαρίου 1919 (ν. ἡ.)

Ἐν τῇ κοινῇ Ἑλληνικῇ καὶ Τουρκικῇ Τετάρτην καὶ Πέμπτην 12 καὶ 13 Φεβρουαρ. 1919.

Ἐν τῇ προκαταρκτικῇ Ἑλληνικῇ καὶ Τουρκικῇ Παρασκευὴν 14 Φεβρ.

Αἱ αἰτήσεις δέον νὰ γένωνται κατὰ τὸν συνήθη ὡρισμένον τρόπον.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ

Προκηρύσσεται ἔκθεσις κτηνοτροφικὴ γενησομένη ἐν Λευκωσίᾳ κατὰ τὴν δυτικὴν τάφρον τὴν 8)21 προσεχοῦς Μαρτίου ὥραν 9 π. μ.

Θὰ ἀπονεμηθῶσι βραβεῖα χρηματικὰ δι' Ἵππους, Ὄνους, Ἡμιόνους, Βόας, Πρόβατα καὶ διὰ νεαρὰ ζῷα ἀπὸ κυβερνητικῶν γεννητόρων.

Λεπτομερείας οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ περαιτέρω δύνανται νὰ ἴδωσιν εἰς τὰς τοιχοκολληθείσας ἀνὰ τὴν νῆσον γνωστοποιήσεις.

ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΣΠΕΡΙΣ
ΕΝ ΤΩ ΘΕΑΤΡΩ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑΣ
«Ο ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ»

Τὴν ἑσπέραν τῆς αὔριον Τετάρτης θὰ γένηται ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου ἡ προαγγελθεῖσα Μουσικοφιλολογικὴ Ἑσπερὶς ἐπὶ τῇ πρώτῃ δημοσίᾳ ἐμφανίσει τῆς ἀρτισυστάτου Ἑλλην. Μανδολιτάτας **«Ὁ Τέρπανδρος»** ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μουσικῆς κ. Χ. Πετροπούλου καὶ τῇ εὐγενῇ συμπράξει φιλομούσων Ἀνίδων καὶ νέων, ἡ ἐλλόγιμος δὲ Κυρία **Καλλιόπη Λεοντιάδου** θὰ κάμῃ ἐν ἀρχῇ διάλεξιν «Περὶ Μουσικῆς καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου».

Τὸ εὐρέως κυκλοφορῆσαν πρόγραμμα πλούσιον καὶ ποικίλον, φέρει πρὸ παντὸς χαρακτῆρα ἐθνικόν, διότι παρὰ τὰς συγχρόνους μουσικὰς συνθέσεις, θὰ διδαχθῇ ἡ α' πρᾶξις χαριεστάτου ἰδυλλίου ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Σπ. Βασιλειάδου περιλαμβάνουσα 11 φαιδρὰ ᾄσματα, μελοποιηθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Πετροπούλου, τὴν εἰκόνα ἀποθεώσεως τοῦ Ὁμήρου, καθ' ἣν ἐν μέλει ἀρχαϊκῷ θὰ ψαλῇ ἡ δέησις τοῦ ἱερέως Χρύσου πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἐκ τῆς Ἰλιάδος καὶ ἡ ἑσπερὶς θὰ ἐπιστευθῇ ὑπὸ εἰκόνος τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, συνοψιζούσης τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν μέχρι σήμερον.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς τὸ φιλόμουσον Κοινὸν ἔχει τὴν ἀσφαλῆ ἐγγύησιν τῶν μετεχόντων τῆς ἑσπερίδος προσώπων καὶ τῆς παρασκευῆς τοιούτων θεαμάτων ἀπὸ χρόνου ἤδη μακροῦ.

Τὰ θεωρεῖα διετέθησαν διὰ κλήρου, θὰ εἶναι δὲ ἠριθμέναι χάριν τῆς τάξεως πᾶσαι αἱ θέσεις.

Ἡ Ἑσπερὶς θὰ ἄρξηται ἀνυπερθέτως τῇ 8 μ. μ. πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ πλουσίου προγράμματος μέχρι τῆς 11 νυκτερινῆς καὶ τὸ φιλόμουσον κοινὸν δὲν πρέπει τίποτε νὰ χάσῃ ἐκ τῆς ἑσπερίδος ταύτης.

Η ΟΜΒΡΗΣΙΣ

Κατὰ τὸν π. Δεκέμβριον ἡ ὄμβρησις εἰς τὰς ἓξ πόλεις τῆς Νήσου ἐγένετο ἡ ἑξῆς:

Λευκωσία 5.14, Λάρναξ 7.46, Λεμεσὸς 5.76, Ἀμμόχωστος 8.94, Πάφος 5.55, Κυρήνεια 9.24.

Ἡ μέση ὄμβρησις ἀνὰ τὴν Νῆσον κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Καθ' ὅλην τὴν Νῆσον 6.27.

Κατὰ περιφερείας δὲ ὡς ἑξῆς:

Κεντρικὴ πεδιάς.

Ἀνατολικὸν τμῆμα	4.15
Κέντρον	4.45
Δυτικὸν τμῆμα	3.61

Βορεία ὀροστοιχία.

Κέντρον	9.16
Καρπασία	6.48

Ὀροστοιχία Τροόδου καὶ ἀντηρίδων.

Ἀνατολικὸν Τμῆμα	8.16
Δυτικὸν »	7.09

Μεσημβρινὴ παραλία.

Λάρναξ	5.26
Λεμεσὸς	6.41
Πάφος	7.47

Κατὰ τόπους.

Καλεύγαση	18.80
Δρυῦσα	10.66
Κελοκέδαρα	10.42
Μονὴ Κύκκου	9.43
Μονὴ Μαχαιρᾶ	9.28
Κυρήνεια	9.24
Πέρα	8.72

Μέχρι τοῦ ἐλαχίστου ἐν Στρογγύλῳ Μεσαορίας 2.23.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΡΙΣΤΕΙΑ. Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἐπιμελεστάτη καὶ εὐφυὴς θυγάτηρ τοῦ γνωστοῦ μεγαλεμπόρου παρ' ἡμῖν κ. Κ. Σ. Λοΐζίδου Δὶς **Αὐγούστα** ἀπὸ τετραετίας σπουδάζουσα ἐν τῷ Λυκείῳ Λόουθερ ἐν Λύθαμ τῆς Ἀγγλίας ἠρίστευσεν ἐν τῇ γαλλικῇ καὶ ἔλαβε τὰ δευτερεῖα ἐν τῇ ἀγγλικῇ γλώσσῃ μεταξὺ ὑπερτριακοσίων συμμαθητριῶν αὐτῆς ἀγγλίδων, ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον συμπεριφορᾶς, καὶ διεκρίθη ἐν τῷ κλειδοκυμβάλῳ.

Ἀριστεῖα ἐν Εὐρωπαϊκοῖς Ἱπποδρομίοις ἔλαβον καὶ ἄλλαι Κύπριαι Ἑλληνίδες καὶ τὴν ὑπόμνησιν ταύτην ποιούμεθα ἵνα ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ παίδευσις εἶναι ἡ ἀρίστη προπαιδεία πρὸς πᾶσαν περαιτέρω μάθησιν, καὶ αὕτη μετὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ εὐφυΐας ἀναδεικνύει τὰς ἡμετέρας Ἑλληνίδας ἀριστευούσας εἰς ταὐτόν τὰ ἐκπαιδευτήρια τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων χωρῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ παίδευσις πρέπει ν' ἀποτελῇ τὴν πρώτην καὶ ἑδραίαν βάσιν διὰ τὴν περαιτέρω πρόοδον καὶ μάθησιν διὰ τοὺς Ἕλληνας ἡμᾶς, ἀφοῦ ταύτην προτιμῶσι καὶ αὐτὰ τὰ μᾶλλον πεπολιτισμένα ἔθνη.

◆◆◆

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Κυριακῇ ἠυλογήθησαν ὑπὸ τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου Κυρηνείας εἰς Τεμβριὰ οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου διδασκάλου κ. Πολυβ. Χ. Παπαδοπούλου καὶ τῆς περικαλλοῦς καὶ περισέμνου Δεσποινίδος Ἀγαθονίκης Ι. Παπαπέτρου ὑπὸ τὰς εὐχὰς ὁλοκλήρου τῆς κοινότητος μεθ' ὧν ἑνοῦμεν καὶ τοὺς ἡμετέρους.

◆◆◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ἐν Ἀθήναις ηὐλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Μιχ. Ν. Ζαννετίδου, διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Λευκάρων καὶ τῆς καλλίστης Δεσποινίδος Ἑλένης Ι. Κουρσάρη.

Συγχαίροντες τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ἀρραγεῖς καὶ φαιδροὺς τοὺς ἀρραβῶνας ταχὺν δὲ καὶ αἴσιον τὸν ὑμέναιον.

◆◆◆

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ φιλοτίμου διδασκάλου κ. Εὐκλείδου Ι. Γαβριηλίδου συνέστη Ἀναγνωστήριον ὑπὸ τὴν ἐπίκλησιν «Ὁμόνοια» περιλαμβάνον ὡς μέλη πάντα τὰ σημαίνοντα ἐν τῇ κοινότητι πρόσωπα. Α. ἀρχαιρεσίαι αὐτοῦ ἀνέδειξαν τοὺς κ.κ. Εὐκλείδην Ι. Γαβριηλίδην Πρόεδρον καὶ Γραμματέα, Χρίστον Πέτρου Ταμίαν καὶ συμβούλους τοὺς κ. κ. Χ" Διάκον Χ". Πρωτοπαπᾶ, Δημιανὸν Χριστοδούλου, Ἀνδρ. Κ. Κυρίλλου καὶ Φίλιππον Λοΐζου, Ἐπίτιμος δὲ Πρόεδρος ἀνεκηρύχθη ὁ κ. Μ. Σκουφαρίδης.

◆◆◆

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ (20)2 Φεβρουαρίου) ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Τρυπιώτου τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ πολυκλαύστου συζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν

ΛΟΥΚΑ ΛΟΥΚΑ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ὅπως προσελθόντες εἰς τὸν ναὸν ἑνώσωσι μετὰ τῶν ἡμετέρων τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ βαρυπενθοῦσα οἰκογένεια
Λουκᾶ Λουκᾶ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ «ΤΑ ΠΕΡΑ»

(Β' ΕΞΑΜΗΝΟΥ)

31 Δεκεμβρίου 1919.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον	Γρ.	2.737 3/4
Γρ)τια εἰσπρακτέα	»	359,704 1/4
Ἔπιπλα	»	1,389
	Γρ.	363,831

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μέτοχοι	Γρ.	355.247 1/2
Πεντάλιροι μετοχαί	»	4,500
Γρ)τια πληρωτέα	»	3,701
Μέρισμα 5λίρων μετ.	»	382 1/2
	Γρ.	363,831

Ζημίαι.

Ἔξοδα, Μισθοί κτλ.	Γρ.	1,044
Ἔκπτωσις ἐπίπλων	»	120 1/4
Εἰς 5 5λίρους μετοχὰς	»	202 1/2
Εἰς 468 μετοχὰς πρὸς 9 ο)ο	»	14,625
	Γρ.	15,991 3/4

Κέρδη.

Ἀπὸ τόκους Γρ)τίων	Γρ.	15.676
» » καθυστερ.	»	308 3/4
» δικαίωμα μετόχ.	»	7
	Γρ.	15,991 3/4

Ὁ Γραμματεὺς
ΚΩΣΤΗΣ Κ. ΚΥΤΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς
ΠΡΟΚ. Λ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
διδάσκαλος.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐν Λάρνακι, τῇ 1η Ἰανουαρίου 1919.

Κύριοι,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς καταστήσωμεν γνωστὸν ὅτι ἱδρύσαμεν ἐν Λάρνακι ἑτερόρρυθμον Ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:

ΣΤ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ & Κ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ἥτις θέλει ἀσχοληθῇ εἰς ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν εἰσαγωγὴν παντὸς εἴδους ἐμπορεύματος διὰ λ)σμὸν τρίτων, ἐπὶ προμηθείᾳ, καὶ ἥτις θὰ ἔχῃ ἅμα καὶ τμῆμα ἐκτελωνίσεων.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι θὰ μᾶς τιμήσητε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης σας

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

ΣΤΕΛΙΟΣ ΧΡ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ
ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Ὁ κ. Στέλιος Χρ. Τσολακίδης θὰ ὑπογράφῃ: *Στ. Τσολακίδης καὶ Μ. Μιχαηλίδης.*

Ὁ κ Μιχαλάκης Σ. Μιχαηλίδης θὰ ὑπογράφῃ: *Στ. Τσολακίδης καὶ Μ. Μιχαηλίδης.*

(3—2).

ΜΕΤΑΞΟΣΠΟΡΟΙ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΣΤΕΡ ΙΕΓΓΥΗΜΕΝΟΙ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡ. ΤΑΛΙΑΔΩΡΟΥ

Εἰδικοῦ μεταξοπαραγωγοῦ
ἐν Καλοπαναγιώτῃ.

Ἔτος 22ον.

ΜΕΤΑΞΟΣΠΟΡΟΙ ἀναπαραγωγῆς ἐξ ὑγιεστάτων ἐκτροφῶν, ἀπηλλαγμένοι πάσης νόσου καὶ ἐπιμελῶς μικροσκοπημένοι παρήχθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐν Καλοπαναγιώτῃ εἰδικοῦ καὶ ἐπειραμένου μεταξοπαραγωγοῦ κ. **Νικολάου Χρ. Ταλιαδώρου.**

Οἱ μεταξοσποροι οὗτοι εἶνε οἱ πλέον φημισμένοι καὶ οἱ μᾶλλον ἐπιτυγχάνοντες καθ' ὅλαις τὴν Νῆσον, ὁ δὲ παραγωγὸς αὐτῶν ἀποκομίζει κατ' ἔτος πλῆθος συγχαρητηρίων καὶ εὐχαριστηρίων ἀπὸ ἐμπόρους καὶ γεωργοὺς διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν καὶ ἀμεπτικὴν ἐπιτυχίαν τῶν μεταξοσπόρων του.

Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί. Οἱ βουλόμενοι ἂς ἀποτυθῶσι πρὸς τὸν κ. **Νικόλαον Χρ. Ταλιαδῶρον** εἰς Καλοπαναγιώτην. (6—1)

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Οἱ πληρεξούσιοι.

Ὁ καταρτισμὸς τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης μετά τινας διακυμάνσεις ἐγένετο ὁριστικός, διὰ τῆς κατανομῆς τῶν πληρεξουσίων εἰς ἕκαστον τῶν μετεχόντων αὐτοῦ κρατῶν, ὡς ἑξῆς:

Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι, ἡ Μ. Βρεττανία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰαπωνία ἀνὰ 5 πληρεξουσίους. Ἡ Βραζιλία, τὸ Βέλγιον, ἡ Σερβία ἀνὰ 3. Ἡ Αὐστραλία, ὁ Καναδᾶς, ἡ Ν. Ἀφρική, ἡ Ἰνδική, ἡ Κίνα, ἡ Ἑλλάς, ἡ Πολωνία, ἡ Πορτογαλλία, ἡ Τσεχοσλοβακία (Βοημία), ἡ Ρουμανία ὁ βασιλεὺς τῆς Χετζὰζ ἀνὰ 2, τὸ Σιάμ, ἡ Κούβα, Γουατεμάλα, Χαϊτή, Ὀνδουρᾶς, Λιβερία, Νικαράγουα, Παναμᾶς καὶ Μαυροβούνιον (τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑπὸ ἐπιφύλαξιν μέχρι διασαφήσεως τῆς πολιτικῆς θέσεώς του) ἀνὰ ἕνα.

Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἑκάστη ἀντιπροσωπεία, θὰ παρίσταται αὕτη ὡς μία μονάς. Αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν πέντε Μ. Δυνάμεων θὰ ἀποφασίζωσιν ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων, αἱ ἄλλαι δὲ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἐλασσόνων Δυνάμεων θὰ ἔχωσι ψῆφον ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων μόνον αὐτὰς ζητημάτων.

Ἡ θέσις ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἑκάστου τῶν κρατῶν.

Παρίσιοι 6)19 Ἰανουαρίου.

Ἀνακοίνωσις ἀναφέρει, περὶ τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων, ὅτι τὰ ἐμπόλεμα Κράτη τὰ ἔχοντα γενικὰ συμφέροντα, ἦτοι αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι, ἡ Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰαπωνία θὰ μετέχωσιν ὅλων τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν Ἐπιτροπειῶν. Τὰ ἐμπόλεμα κράτη τὰ ἔχοντα εἰδικὰ μόνον συμφέροντα, οἷα τὸ Βέλγιον, ἡ Βραζιλία αἱ Βρεττανικαὶ Κτήσεις καὶ ἡ Ἰνδική, ἡ Κίνα, ἡ Κούβα, ἡ Ἑλλάς, ἡ Γουατεμάλα κ.λ.π ὡς καὶ αἱ χῶραι αἱ διακόψασαι τὰς διπλωματικὰς σχέσεις μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, οἷαι ἡ Βολιβία, ἡ δημοκρατία τοῦ Ἰσημερινοῦ ἡ Οὐρουγάη, θὰ μετέχωσι τῶν συνεδριάσεων, καθ' ἃς θὰ συζητῶνται ζητήματα, ἀφορῶντα εἰς αὐτάς, ὡς καὶ τὰ σχηματιζόμενα κράτη δύνανται ν' ἀκουσθῶσιν ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τῶν ἐχουσῶν γενικὰ συμφέροντα εἰς συνεδρίας, ἀφιερωμένας εἰς τὴν ἐξέτασιν ζητημάτων ἅτινα ἀμέσως ἐνδιαφέρουσιν αὐτάς.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὰ προηγγελμένα, ἐγένετο τῇ 5)18 Ἰανουαρίου.

Ἑβδομήκοντα καὶ δύο ἀντιπρόσωποι παρεκάθησαν εἰς τὴν πεταλοειδῆ τράπεζαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας παρεκάθητο ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Πουανκαρὲ μετὰ τοῦ προέδρου Οὐίλσων καὶ τῶν Ἀμερικανῶν πληρεξουσίων δεξιᾷ του, ἀριστερᾷ του δὲ τοῦ Βρεττανοῦ πρωθυπουργοῦ Λόϋδ—Τζώρτζ καὶ τῶν Βρεττανῶν πληρεξουσίων. Οἱ γραμματεῖς ἐτοποθετήθησαν ὄπισθεν τοῦ κ. Πουανκαρὲ καὶ εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον τῆς αἰθούσης οἱ στενογράφοι.

Προσφώνησις τοῦ κ. Πουανκαρέ.

Ὁ πρόεδρος Πουανκαρὲ προσαγορεύσας τὸ καλῶς ἦλθετε πρὸς τοὺς πληρεξουσίους, ἀνέφερεν ὅτι ἐν τῇ ἀποφάσει τῶν πληρεξουσίων ὅπως τὸ Συνέδριον γένηται ἐν Παρισίοις διέβλεπε τὴν ἐκτίμησιν πάντων τῶν ἀντιπροσωπευομένων ἐθνῶν πρὸς τὴν χώραν, ἥτις ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ὑπέμεινε τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου. Ἀφοῦ ἀπηρίθμησε τὰ προκαλέσαντα τὸν πόλεμον ἀδικήματα, ἀνέφερε κατὰ τάξιν τὴν κάθοδον εἰς τὸν ἀγῶνα ἑκάστου τῶν Συμμάχων, εἰδικῶς ἐπαινέσας τὴν Μ. Βρεττανίαν καὶ τὰς Κτήσεις αὐτῆς. Πιστῶς ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν Κτήσεων καὶ τῶν ἀποικιῶν αὐτῆς ἡ Μ. Βρεττανία ἀπεφάσισεν ὅτι δὲν τῇ ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνῃ μακρὰν ἀγῶνος ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκρίνετο ἡ τύχη πάσης χώρας. Κατέβαλλον αὐτὴ καὶ αἱ κτήσεις καὶ ἀποικίαι αὐτῆς τεραστίας προσπαθείας ἵνα ἐμποδίσωσι τὸν πόλεμον τοῦ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸν θρίαμβον τοῦ κατακτητικοῦ πνεύματος.»

Ἡ ἀνάμειξις τῆς Ἀμερικῆς ἦτό τι ἀνώτερον μεγάλου πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ γεγονότος. Ἦτο αὐτη ὑπερτάτη ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα ἐν τῇ κρίσει τῆς ἱστορίας ὑπὸ τῆς συνειδήσεως λαοῦ ἐλευθέρου καὶ τοῦ πρώτου δικαστοῦ. Ὁ Πουανκαρὲ κατέστρεψε τὴν προσφώνησίν του ὡς ἑξῆς:

«Ἀθάνατος δόξα θὰ συνοδεύῃ τὴν μνήμην τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν ἀτόμων τῶν συνεργασθέντων ἐν τῷ μεγάλῳ τούτῳ ἔργῳ μετὰ πίστεως καὶ ἀδελφότητος, καὶ ἅτινα ὑπέμειναν θλίψεις ἵνα ἐξαλείψωσιν ἀπὸ τῆς μελλούσης εἰρήνης τὰ αἴτια διαταράξεως καὶ ἀσταθείας. Πρὸ 48 ἐτῶν ἀνεκηρύχθη ἐν Βερσαλλίαις ἡ Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία καὶ συνετελέσθη διὰ τῆς ἁρπαγῆς δύο Γαλλικῶν Ἐπαρχιῶν καὶ οὕτως ἐξ ἀρχῆς κατεδικάσθη εἰς ἐκμηδένισιν. Συνεπείᾳ τοῦ λάθους τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτῆς ἐγεννήθη ἡ ἀδικία καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ἀτιμίᾳ. Συνήλθετε ἵνα ἐπανορθώσητε τὸ διαπραχθὲν ἀδίκημα καὶ προλάβητε τὴν ἐπανάληψίν του. Κρατεῖτε ἐν χερσὶν ὑμῶν τὸ μέλλον τοῦ κόσμου.»

Ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος Οὐίλσων προέτεινεν ἵνα μόνιμος πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ἐκλεγῇ ὁ κ. Κλεμανσώ, ἐπείπε δὲ ὅτι ἡ συνέλευσις αὕτη δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ μέγιστος θρίαμβος τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας. Οὐδέποτε πρότερον ἀντεπροσωπεύθησαν τόσα ἔθνη ὅπως διευθετήσωσι προβλήματα θίγοντα ἐν πολλοῖς τὴν οἰκουμένην. Πάντες θαυμάζουσι τὴν κρίσιν τοῦ κ. Κλεμανσὼ καὶ πάντες τρέφουσι συμπάθειαν πρὸς αὐτόν. «Πάντες ἐπιθυμοῦμεν τοῦτο» ἠκούσθη, καὶ ὁ κ. Κλεμανσὼ ὑπέκλινεν. Ὁ Λόϋδ Τζώρτζ ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Κλεμανσὼ ἀπεκάλεσε τοῦτον «τὸν μέγιστον νέον τῆς Γαλλίας». Ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὸ μεγαλεῖον τῆς περιστάσεως ὁ Λόϋδ Τζώρτζ εἶπεν: «Ὁ κόσμος διψᾷ εἰρήνην, καὶ ὁ κ. Κλεμανσὼ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ καταναλωθῇ χρόνος, καθότι γνωρίζει ὅτι ἡ μεγαλειτέρα εὐγλωττία εἶνε ἡ ἐπιτυγχάνουσα ἀποτελέσματα.»

Ὅ τε Οὐίλσων καὶ ὁ Λόϋδ Τζώρτζ ὡμίλησαν Ἀγγλιστί, ὁ δὲ Σοννίνο Γαλλιστί, ἐπαινέσας τὸν Κλεμανσώ, ὅστις ἐξελέγη παμψηφεί. Ἡ συνεδρία ἀνεβλήθη μετὰ τοῦτο εἰς τὴν 4. 30' Μ. Μ.

Ὁ Κλεμανσὼ εἶπεν ὅτι πᾶν ἄλλο πρέπει νὰ τεθῇ ἐν ἡσσονι μοίρᾳ, πρὸ τῆς ἀνάγκης τῆς στενωτέρας ἑνώσεως τῶν λαῶν οἵτινες μετέσχον τοῦ πολέμου.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἐθνῶν ἔχει ἐν ὑμῖν ἤδη τὴν γένεσίν του, καὶ εἰς ὑμᾶς ἐναπόκειται νὰ δώσητε αὐτῷ ζωήν, οὐδεμία δὲ πρὸς τοῦτο ὑπάρχει θυσία εἰς ἣν δὲν θὰ ἐστέργομεν. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι πάντες ὑμεῖς τὰς αὐτὰς ἔχετε διαθέσεις, καὶ ὅτι θὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ἂν ἐνασκήσωμεν ἀμερόληπτον πίεσιν ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν, ὅπως συνδιαλλάξωμεν ἐσα θὰ ἐνομίζοντο ὡς συγκρουόμενα συμφέροντα, πρὸς τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν ἐπιτεύξεως μιᾶς μεγαλειτέρας, εὐτυχεστέρας καὶ ἀνωτέρας ἀνθρωπότητος. Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου εἶναι ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου· ἂς προβῶμεν εἰς τὸ ἔργον ἀμέσως καὶ ἁρμοδίως ἐξετάζοντες τὴν εὐθύνην τῶν ὑπαιτίων.

Ὁ κ. Κλεμανσὼ ἐμφαντικῶς ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐπέμενεν εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν αὐτουργῶν τῶν ἀνοσίων ἐγκλημάτων κατὰ τὸν πόλεμον.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Κλεμανσὼ ὡς προέδρου τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης ἐγένετο δεκτὴ πρότασις ὅπως ἐκλεγῇ ἀνὰ εἷς ἀντιπρόεδρος ἐξ ἑκάστης τῶν πέντε Μ. Δυνάμεων, μεθ' ὃ ὁ κ. Κλεμανσὼ ἐδήλωσε ὅτι αἱ ἐκδηλώσεις φιλίας ὑπὸ τοῦ Οὐίλσων καὶ τοῦ Λόϋδ—Τζώρτζ συνεκίνησαν αὐτὸν μεγάλως· ἡ φιλοξενία των ἦτο μία ὑψηλὴ φιλοδοξία. Ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀποφύγωμεν ἐπανάληψιν τῆς παγκοσμίου καταστροφῆς καὶ πάντες δέον νὰ παραμένωμεν ἡνωμένοι ἵνα ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἐθνῶν καταστῇ ἔμπρακτος.

Διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας ὁ Κλεμανσὼ εἶπεν ὅτι ἐζήτησε τὴν γνώμην δύο ἐξόχων νομικῶν περὶ τῆς εὐθύνης τοῦ πρώην Κάϊζερ καὶ ὅτι αἱ ἐκθέσεις των θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τοὺς πληρεξουσίους.

Ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἐγκλήματα ἐν καιρῷ πολέμου καὶ τὴν νομοθεσίαν διὰ διεθνῆ ἐργατικὰ ζητήματα, πᾶσαι αἱ χῶραι καλοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν ὑπομνήματα περὶ τούτων.

Τὸ ζήτημα τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐθνῶν θὰ εἶναι μεταξὺ τῶν πρώτων ἐν τοῖς θέμασι πρὸς συζήτησιν διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν.

Τὸ Ρωσικὸν ζήτημα.

Τὸ πρῶτον ἀνακοινωθὲν τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης λέγει ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Μ. Δυνάμεων ἐπεδοκίμασαν πρότασιν τοῦ προέδρου Οὐίλσων, ὅστις ἐξαίρει ὅτι μόνη ἐπιθυμία τῶν Μ. Δυνάμεων εἶνε ὅπως βοηθήσωσι τὴν Ρωσίαν καὶ οὐχὶ νὰ ἐπέμβωσι εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις αὐτῶν· ἐπέμεινε ἐπαναλαμβάνων φιλίαν καὶ οὐχὶ ἐχθρότητα πρὸς τοὺς Ρώσους καὶ διαδηλοῖ τὴν ἐπιθυμίαν του ὅπως ἀνακουφίσῃ τὰς παρούσας συνθήκας αὐτῶν, καὶ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως ἀνεπιφυλάκτως, ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἐπανάστασις προκηρύττει ἕνωσιν, ὑποστήριξιν τῶν ἀντεπαναστατικῶν σωμάτων, ἀναγνωρίζει ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἡ Εὐρώπη καὶ ὁ κόσμος νὰ διάγωσιν ἐν εἰρήνῃ ἐφόσον αὕτη δὲν ὑπάρχει ἐν Ρωσίᾳ.

Αἱ ἡνωμέναι Δυνάμεις ὅθεν ἐκφράζουσι τὴν προθυμίαν αὐτῶν ὅπως βοηθήσωσι τοὺς Ρώσους ὑπὸ τὸν μᾶλλον εὐπρόσδεκτον εἰς αὐτοὺς τύπον καὶ προσκαλοῦσι πᾶσαν ὠργανωμένην ὁμάδα ἀσκοῦσαν ἤδη ἢ πειρωμένην ν' ἀσκήσῃ ἐξουσίαν ἢ στρατιωτικὴν ἐποπτείαν ἐν Σιβηρίᾳ ἢ ἐντὸς τῶν προπολεμικῶν ὁρίων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσίας, ἐκτὸς τῆς Φυλλανδίας, ὅπως ἀποστείλωσι τρεῖς ἀντιπροσώπους ἐκ μέρους ἑκάστης τοιαύτης ὁμάδος εἰς Πριγκιπόνησον (ἐν τῇ Προποντίδι) ὅπου θὰ συναντηθῶσι μετὰ ἀντιπροσώπων τῶν ἡνωμένων Δυνάμεων ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ θὰ προκηρυχθῇ ἀνακωχὴ μεταξὺ τῶν προσκαλουμένων κομμάτων καὶ ὅτι πᾶσαι αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις αἱ σταλεῖσαι κατὰ λαῶν ἢ χωρῶν ἔξω τῆς προπολεμικῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσίας ἢ Φιλλανδίας ἢ ὅπου ἀλλοθι μελετᾶται αὐτόνομος ἐνέργεια συνωδὰ τῶν δεκατεσσάρων ὅρων τοῦ Οὐίλσων πρέπει ν' ἀποχωρθῶσιν.

Σκοπὸς τῆς Συνελεύσεως τῶν προειρημένων ἀντιπροσώπων εἶναι ὅπως ἐξακριβώσῃ τὰς Ρωσικὰς γνώμας καὶ νὰ καταντήσῃ εἰς συνεννόησιν ἐξ ἧς ἡ Ρωσία θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιδιώξῃ τοὺς ἰδίους αὐτῆς σκοποὺς καὶ εὐτυχεῖς συνεργατικαὶ σχέσεις μεταξὺ Ρωσίας καὶ τῶν ἄλλων λαῶν τοῦ κόσμου ἀποκατασταθῶσι.

Συνέντευξις μετὰ τοῦ κ. Πουανκαρέ.

Λονδῖνον 15)28 Δβρίου.—Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» δημοσιεύει συνέντευξιν τοῦ κ. Πουανκαρέ, καθ' ἣν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εἶπεν, ὁμιλῶν περὶ τῆς συμφωνίας ἥτις βασιλεύει μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας:

«Ἀρχόμεθα σπουδαίων συζητήσεων περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἀπὸ τοῦδε προβλέπω τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν τῶν ἐργασιῶν τούτων.

Ἀμφότερα τὰ ἔθνη ἡμῶν εἶνε σύμφωνα εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς κυρίας γραμμάς: τὰ δεκατέσσαρα σημεῖα τοῦ προέδρου Οὐίλσων. Ἐπεθυμήσαμεν μόνον νὰ μὴ δεσμεύσωμεν τὰς χεῖρας ἡμῶν ὡς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν θαλασσῶν.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ κ.κ. Λόϋδ Τζὼρτζ καὶ Κλεμανσὼ εἶτινες γνωρίζουσι καὶ ἐκτιμῶσιν ἀλλήλους καὶ εἶτινες εἰργάσθησαν ὁμοῦ τόσον στενῶς θὰ καταντήσωσιν εἰς τελείαν συμφωνίαν ἐπὶ τῶν οὐσιωδῶν ζητημάτων.

Πρέπει νὰ ἐπιτηρῶμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοὺς Γερμανοὺς ἐδήλωσεν ὁ κ. Πουανκαρέ. Ἡ ἐρήμωσις ἣν ἐσπειραν εἶνε τρομερά. Εἰς Βουζιέ, ἥτις ἐσημείωσε τὸν τελευταῖον σταθμὸν αὐτῶν, αἱ βλάβαι εἶνε φρικαλέαι καὶ ἐντούτοις ὑπάρχουσιν ἔτι χείρονα: πόλεις ὅλαι ἐξηφανίσθησαν.

Οὐδὲν ἐχέτε παρόμοιον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ θὰ χρειασθῶσιν ἔτη ὅπως ἐπανορθώσωμεν πάσας τὰς καταστροφὰς ταύτας. Οἱ Γερμανοὶ πρέπει νὰ πληρώσωσιν οὐ μόνον εἰς χρῆμα ἀλλὰ καὶ εἰς εἶδος.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ σὺν ἄλλοις μετέδωκεν ὑπὸ ἡμερομ. 9)22 Ἰανουαρίου τὰ ἑπόμενα:

«Ὁ Οὐίλσων καὶ οἱ Σύμμαχοι πρωθυπουργοί, ὑπουργοὶ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ οἱ Ἰάπωνες πληρεξούσιοι συνεφώνησαν ὅπως διαβιβάσωσι παγκόσμιον ἀνακοίνωσιν λέγουσαν ὅτι βαθέως ἀνησυχοῦσιν ὑπὸ εἰδήσεων πολλῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς γίνεται χρῆσις ἐνόπλου δυνάμεως πολλαχοῦ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀνατολῇ ὅπως καταλάβωσιν ἔδαφος περὶ τοῦ ὁποίου θὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς δικαίας ἀξιώσεως. Θεωροῦσι καθῆκον αὐτῶν, ἵνα ἐκφέρωσιν ἐπίσημον προμήνυμα ὅτι κατοχὴ γενομένη διὰ τῆς βίας θὰ βλάψῃ σπουδαίως τὰς ἀπαιτήσεις ἐκείνων οἵτινες μετέρχονται μέσα τοιαῦτα.

Θὰ δημιουργήσῃ οὕτω τὴν προκατάληψιν ὅτι οἱ μεταχειριζόμενοι βίαν ἀμφιβάλλουν περὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσχύος τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν καὶ προτίθενται νὰ προβάλωσι τὴν κατοχὴν ὡς ἀπόδειξιν τοῦ δικαίου καὶ νὰ ἐγκαταστήσωσι κυριαρχίαν διὰ καταναγκασμοῦ μᾶλλον ἢ διὰ φυλετικῆς ἢ ἐθνικῆς προτιμήσεως καὶ δι' ἐθνικῆς ἱστορικῆς προτιμήσεως. Ἐπιθέτουσιν οὕτω νέφος ἐφ' ἑκάστης ἀποδείξεως τίτλου· θὰ προβάλλωσιν ὕστερον καὶ θὰ ἐνδεικνύωσι δυσπιστίαν πρὸς τὸ συνέδριον καὶ δύνανται νὰ προέλθωσιν οὕτω τὰ ἀτυχέστατα ἀποτελέσματα. Ἐὰν ἀναμένωσι δικαιοσύνην, πρέπει νὰ ἀπόσχωσι τῆς βίας καὶ νὰ θέσωσι τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν ἐν ἀνεφέλῳ καλῇ πίστει εἰς χεῖρας τοῦ Συνεδρίου τῆς εἰρήνης».

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν Τουρκίᾳ.

Τηλεγράφημα ἐκ Κ)πόλεως ἀναφέρει ὅτι ὁ Κιαμὴλ Πασᾶς διοικητὴς τῆς 3ης στρατιᾶς ἐπροφυλακίσθη κατηγορούμενος ἐπὶ σφαγαῖς Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων.

—Οἱ Ἀγγλογάλλοι ἀνέλαβον τὴν διοίκησιν τῶν Τουρκικῶν σιδηροδρόμων συμπεπιλαμβανομένου καὶ τοῦ τῆς Βαγδάτης.

Ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς ἐν Λονδίνῳ διαλαμβάνει ἔκθεσιν τοῦ στρατηγοῦ Μίλνε, περιγράφουσαν τὸ σημαντικὸν μέρος ὅπερ οἱ Βρεττανοὶ διεδραμάτισαν εἰς τὴν τελευταίαν ἐπίθεσιν τοῦ π. Σεπτεμβρίου ἐναντίον τῶν Βουλγάρων μεταξὺ τῆς λίμνης Δοϊράνης καὶ τοῦ Ἀξιοῦ.

Οἱ Βρεττανοὶ ἐπολέμησαν αἱματηρᾶς μάχας ὑπομείναντες καὶ προξενήσαντες βαρείας ἀπωλείας, ἐξετέλεσαν ἐφόδους κατὰ δεσποζόντων καὶ τεχνηέντως ὠχυρωμένων ὑψωμάτων τοῦ Πριτζ καὶ Γραντκουράν· αἱ μάχαι αὗται ἐσκόπουν ὅπως καθηλώσωσι τὰς Βουλγαρικὰς ἐφεδρείας, ὥστε νὰ μὴ δύνανται ν' ἀντιταχθῶσιν εἰς τὴν μεγάλην Γαλλοσερβικὴν ἐπίθεσιν, ἥτις ἐξαπελύθη καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν παντελῆ ἥτταν τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ ἔκθεσις παρεμπιπτόντως μνημονεύει ὅτι δὲν ἐλήφθησαν εἰδήσεις περὶ τῆς ἀνακωχῆς τῆς Τουρκίας, ὁ Μιλν εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἔβρου (Μαρίτσα) ἕτοιμος νὰ καταλάβῃ τὴν Ἀδριανούπολιν, ἐνῷ τὸ 1ον Ἑλληνικὸν σῶμα ἦτο παρατεταγμένον κλιμακηδὸν μεταξὺ Καβάλλας καὶ Δράμας ἕτοιμον νὰ μετάσχῃ τῆς γενικῆς προελάσεως εἰς Κ)νσταντινούπολιν.

Ἰαπωνικαὶ δηλώσεις.

Ἐν τῇ Ἰαπωνικῇ Διήτῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἰαπωνία δὲν ἔχει ἐδαφικὰς φιλοδοξίας ἐν Κίνᾳ ἢ ἀλλαχοῦ. Ἡ Ἰαπωνία θὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Κίναν τὸ Κιάο—Τσάου συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης τῆς 12)25 Μαΐου 1915 περὶ τῆς ἐπαρχίας Σουτούγγ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρῶτην ζήτησιν ἀτόκως ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

3 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 1 ἔτος
4 ο)ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδ